

อภินันทนาการ



ความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์



สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
วันลงทะเบียน..... ๖ มี.ค. ๒๕๖๔
เลขทะเบียน..... ๑๖๗๒๙๒๓๙
เลขเรียกหนังสือ.....

ศิลปะนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต^๑
สาขาวิชาออกแบบหัตถศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

THE JOYFUL MEMORIES OF MY YOUTH



An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์” ของนางสาวธิดาภรณ์ พันธุ์สุวรรณ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประถาน
(อาจารย์สุรชาติ เกษปะสิทธิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ปรึกษาฯ พรมรัตน์ พรมรัตน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ
(อาจารย์อุรุวดี บุญยศักดิ์เสรี)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาคม ทองใบเงิน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธิดา สมบูรณ์เงenk)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณะกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ประกาศคณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ขอน้อมรำลึกถึงผู้ที่มีพระคุณอันประเสริฐยิ่งด้วยความเคารพด้วยกัน อันได้แก่
บิดา มารดา ผู้ให้ทั้งชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่าง และสนับสนุนในทุกด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา
ตลอดจนสถาบันการศึกษาและคณาจารย์ทุกท่าน ผู้สร้างสรรค์ข้อขอบคุณ อาจารย์ทุกท่านใน
ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาวิชาออกแบบหัตถศิลป์ อันประกอบไปด้วย อาจารย์สรชาติ
เกษประสิทธิ์ อาจารย์วิชาการเตรียมงานศิลป์ปีพินิฟ์ อาจารย์ocom ทองใบร่อง อาจารย์ภาควิชา
ภาพพิมพ์ และอาจารย์ผู้ร่วมสอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทีเรศมี พรมรัตน์ อาจารย์สมหมาย นาอ่อน
อาจารย์สุนิติ สมบูรณ์เงenk อาจารย์ญาณินิค ชิงช่วง ที่ได้อบรมสั่งสอนให้มีความรู้ทางศิลปะ และ
สนับสนุนให้เกิดความขยัน ความอุตสาหะต่อการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่เคยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และ
ติดตามความคืบหน้าของวิทยานิพนธ์อยู่เสมอ ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีกำลังใจที่จะทำวิทยานิพนธ์จน
สำเร็จได้

จิติภรณ์ พันธุ์สุวรรณ์

ชื่อเรื่อง	ความทรงจำอันสดใสในวันเยาว์
ผู้สร้างสรรค์	ธิติภรณ์ พังษ์สวรรค์
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ชุมนิศ ชิงช่วง
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ธีรุณิ บุญยศักดิ์เสรี
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบหัตถศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ. 2556
คำสำคัญ	ความทรงจำ ความสนุก ความสุข กิจกรรมรวม

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง ความทรงจำอันสดใสในวันเยาว์ เป็นผลงานหัตถศิลป์ ที่มีเนื้อหา แนวคิดเกี่ยวกับความประทับใจในความทรงจำจากความสุขที่ผู้สร้างสรรค์ได้เล่นตุ๊กตาและของเล่นต่างๆ ซึ่งเป็นความประทับใจในวัยเยาว์ที่ผู้สร้างสรรค์ไม่อาจลืมเลือนได้ เพราะตุ๊กตาเป็นหนึ่งในความทรงจำดีๆ ของผู้สร้างสรรค์ ที่เมื่อไหร่ก็ตามที่ผู้สร้างสรรค์จะลืกถึง ก็จะทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความสุขทุกครั้ง เนื้อหาดังกล่าวได้ถูกนำมาเป็นแรงบันดาลใจในผลงานชุดนี้ โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปกรรมในเทคนิคภาพพิมพ์สีoffset ใหม่ แกะไม้ และการเย็บปัก) รูปแบบประเภทกิจกรรม บนระนาบ 2 มิติ และส่วนนูนต่ำอันอ่อนนุ่ม ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมายเพื่อแสดงถึงความคิด ทัศนคติในเชิงบาง(สุน尼ยม) ผ่านผลงาน การสร้างสรรค์ผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อทดลองกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างเป็นระบบ เริ่มต้นจากแรงบันดาลใจ การสร้างเรื่องราว แนวคิด และการเปลี่ยนผ่าน ข้อมูลเชิงจินตนาการให้ปรากฏเป็นรูปธรรม โดยการรวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่ได้ศึกษามาตลอดหลักสูตร สู่การแสดงออกเชิงศิลปกรรม ในผลงานศิลปนิพนธ์ ผลที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้นำไปสู่รูปแบบศิลปะที่ลักษณะเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการนำไปประยุกต์ใช้ในงานหัตถศิลป์ในรูปแบบต่างๆ หรือต่อยอดในการศึกษาศิลปกรรมในระดับสูงขึ้นไปในอนาคต

Title	THE JOYFUL MEMORIES OF MY YOUTH
Author	Thitiporn Pansawan
Advisor	Chayanis Chingchung
Co - Advisor	Thirawut Bunyasakseri
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University,2013
Keywords	Memories, Joy, Happiness, Semi-abstract

ABSTRACT

This series of printmaking works entitled as “The Joyful Memories of my youth” is a visual art project which the contents and concept is telling about my impressive memory from the unforgettable times when I was a little girl playing with dolls and toys. The dolls are one of the nice memories to author, always bring happiness whenever the author remind about those joyful moments. The said content has been taken as the inspiration for this series of works and creating to the work of art by mixed media printmaking technique (Silkscreen, woodcuts and sewing), apparently in the form of semi-abstract in a 2 dimensional planar with some soft-reliefs. This is to represent the ideas of positive attitude (hedonism) through contributions. The creativity in this art thesis project is a creative research aim to experiment with the creative processes of an artistic work, systematically. As the process is starting from the inspiration, to build up the content and concept, approach to the transformation of imagination to the apparent forms of art. By gathering knowledge and experience in art practices I have studied throughout the 4 years course of Visual Art Design, to be the solution of my attempt in this course with this art thesis project. The outcomes of this creative works bring the form of art with individual character which is a good starting point for myself in applying into various forms of visual art, or beneficial in the study of fine art in higher levels in the future

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างศิลปะนิพนธ์.....	1
ความสำคัญของการศึกษา.....	2
แรงบันดาลใจเบื้องต้น.....	2
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	4
2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	5
ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลและความบันดาลใจจากภูทัศน์ต่างๆ.....	6
อิทธิพลและความบันดาลใจจากการพิมพ์.....	7
อิทธิพลความบันดาลใจจากภาพพิมพ์สื่อผสม.....	9
อิทธิพลความบันดาลใจจากการศิลปะการต่อผ้า.....	11
อิทธิพลความบันดาลใจในศิลปกรรม.....	14
ข้อมูลสนับสนุนด้านเทคนิคของผลงาน.....	16
3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	18
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	18
ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล.....	18
หลักการแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง.....	24
การกำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	26
การจัดทำภาพแบบร่างและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	28
รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การรายงานผลและวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	46
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานศิลปะนิพนธ์.....	46
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	51
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	59
5 บทสรุป.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ประวัติผู้วิจัย.....	66



สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
บทที่ 2		
1	ตัวอย่างรูปทรงตุ๊กตา.....	6
2	ตัวอย่างผลงานกราฟฟิกดีไซน์ 1	7
3	ตัวอย่างผลงานกราฟฟิกดีไซน์ 2	7
4	Self – Self Portrait ผลงานของ 华妃 แสงสุวอ.....	9
5	แผ่น – เป็น – อีดิต ผลงานของ 华妃 แสงสุวอ.....	10
6	ภาพแสดงกระบวนการทำงานQuilting.....	11
7	ผลงานของ Edrica huws ศิลปินชาวรัฐเชีย.....	12
8	ผลงาน "การสูญเสีย และความหวัง" ของคีต์ตา อิสรั่น.....	12
9	ผลงาน "แฟด" ของ เด็กหญิงแป้ง.....	13
10	ผลงาน "Lady in my Imagination" ของ เด็กหญิงแป้ง.....	13
11	ภาพผลงานของ Joan Miro.....	14
12	"กลางคืน (Nocturne)" ภาพผลงานของ Joan Miro.....	15
13	"The Poetess"ภาพผลงานของ Joan Miro.....	15
14	ภาพแสดงกระบวนการพิมพ์เทคนิค Silkscreen.....	16
15	ภาพแสดงกระบวนการพิมพ์ Woodcut.....	17
บทที่ 3		
1	ภาพวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการตัดเย็บ.....	21
2	ภาพวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ทำภาพแบบร่าง.....	22
3	ภาพวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการพิมพ์.....	23
4	แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง.....	24
5	หนังสือของเล่นต่างๆ.....	26
6	ภาพข้อมูลที่ได้จากเด็กเล่นตุ๊กตา.....	27
7	ภาพแบบร่างที่ 1.....	28
8	ภาพแบบร่างที่ 2.....	29
9	ภาพแบบร่างที่ 3.....	30
10	ภาพแบบร่างที่ 4.....	31
11	ภาพแบบร่างที่ 5.....	32

ภาพที่	หน้า
12 ภาพแบบร่างที่ 6.....	33
13 ภาพแบบร่างที่ 7.....	34
14 ภาพลงสีแบบร่างที่ 1.....	35
15 ภาพลงสีแบบร่างที่ 2.....	35
16 ภาพลงสีแบบร่างที่ 3.....	36
17 ภาพลงสีแบบร่างที่ 4.....	36
18 ภาพลงสีแบบร่างที่ 6.....	37
19 ภาพลงสีแบบร่างที่ 7	37
20 ไมเดลจำลองการตัดเย็บ.....	38
21 ภาพแสดงการทำลวดลายของผ้า.....	38
22 ภาพกระบวนการ silkscreen	39
23 ภาพแสดงรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ 1	40
24 ภาพแสดงรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ 2	41
25 ภาพแสดงให้เห็นผ้าที่ถูกทำเป็นรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ	42
26 ภาพแสดงตอนยัดไส้สังเคราะห์และประกอบรูปทรงตุ๊กตา.....	43
27 ภาพแสดงการประกอบผลงานและผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	44
28 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	45
บทที่ 4	
1 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	47
2 ภาพแสดงจุดในผลงาน.....	47
3 ภาพแสดงลักษณะเส้นแบ่งต่างๆ.....	48
4 ภาพแสดงสีที่ใช้ในผลงาน.....	48
5 ภาพแสดงระยะใกล้ – ไกลของผลงาน.....	49
6 ภาพแสดงที่ว่างรูปทรงปิด.....	49
7 ภาพแสดงลวดลายในผลงาน.....	50
8 ผลงานความสุขและตุ๊กตา 1.....	53
9 ผลงานความสุขและตุ๊กตา 2.....	54
10 ผลงานความสุขและตุ๊กตา 3.....	55
11 ผลงานความสุขและตุ๊กตา 4.....	56

12	ผลงานความสุขและตึกตา 5.....	57
13	ผลงานความสุขและตึกตา 6	58
14	ผลงานความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ 1.....	61
15	ผลงานความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ 2.....	62
16	ผลงานความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ 3.....	63



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างศิลปะนิพนธ์

"บันโลกที่เคลื่อนตัวไปข้างหน้า สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยหยุดนิ่ง นั้นคือ เวลา เวลาหมุนไป จากวัน เป็นเดือน จากเดือนเป็นปี เมื่อเวลาหมุนเดินเปลี่ยนไป สิ่งต่างๆก็เปลี่ยนแปลงตาม มีเพียงสิ่งเดียว ที่จะพอเก็บรักษาเอาไว้ได้คือ ความทรงจำ ความทรงจำทุกความทรงจำมีคุณค่า เพราะอยู่ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ชีวิตคือการเดินทางเพื่อสะสมความทรงจำ ทุกวันมีนุชช์เรามี เรื่องราวให้ต้องจดใส่หน้ากระดาษเปล่าของชีวิตอยู่เสมอ เพราะเราไม่สามารถจดจำทุกร่องรอยได้ เราจึงจดเฉพาะสิ่งสำคัญไว้ในใจ เมื่อย้อนกลับมาดูสมุดบันทึกเล่มนี้ ความทรงจำบางอย่างซึ้งๆดัง "ไปตามกาลเวลา แต่ร่องรอยของมันก็ซวยยืนยันกับเราว่า สิ่งสวยงามเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง"

เริ่มต้นแต่ความได้ ทุกคนคงมีภาพความทรงจำในวัยเด็กกันทั้งนั้น เหมือนกันใน รูปแบบ ต่างกันในรายละเอียด มีสิ่งที่ชอบเล่นเหมือนกัน ผู้ชายอาจจะขี่จักรยาน เป้ากบ ผู้หญิง อาจจะเล่นตุ๊กตา เล่นขายของ แต่ในตัวผู้สร้างสรรค์จะเน้นหนักไปที่เรื่องของการเล่นตุ๊กตา เพราะ ในครอบครัวมีแต่ลูกผู้หญิง พ่อและแม่ของผู้สร้างสรรค์ จึงนิยมห้ามหรือทำข่องเล่นเฉพาะตุ๊กตามา ให้เล่นเสมอ และจากการได้เล่นตุ๊กตาเหล่านั้นก็สร้างความสุขให้กับผู้สร้างสรรค์และเป็นสิ่งที่ทำให้ อยู่ในความทรงจำนานถึงทุกวันนี้

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนี้ มีป้าหมายเพื่อถ่ายเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสุขของ ผู้สร้างสรรค์เมื่อครั้นยังอยู่ในวัยเยาว์ ตุ๊กตาเป็นหนึ่งในความทรงจำดีๆของผู้สร้างสรรค์ที่ยังคง หลงเหลืออยู่ การได้เล่นตุ๊กตาต่างๆเป็นความสุขที่ไม่อาจลืมเลือน รอยยิ้มเคล้าเสียงหัวเราะทำให้ หวานระลึกถึงอยู่เสมอ จนก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอด ออกมานเป็นอัตโนมัติ เพื่อบอกถึงความสนุกและความสุขในวันวานที่ยังคงตราตรึงอยู่ในจิตใจของ ตัวผู้สร้างสรรค์เอง เมื่อได้ก้าวตามที่รัลลิกถึงภาพตุ๊กตาเหล่านั้น

จากความสนใจในวันวาน ผู้สร้างสรรค์มุ่งหมายที่จะถ่ายทอดออกมายเป็นผลงานภาพพิมพ์สื่อผสม เกี่ยวกับเรื่องราวของความประทับใจในตึกตาต่างๆ โดยใช้รูปทรงจากตึกตา มาเป็นเด็กคงในการออกแบบรูปทรงกีนนามธรรม แล้วนำมาดัดแปลง ตัดตอนรายละเอียดให้เรียบง่ายลง และจัดองค์ประกอบขึ้นใหม่อย่างอิสระ โดยใช้สีสันสดใส เพื่อต้องการสื่อถึงความคิดที่เกี่ยวกับความสุขและความสนุก เพื่อจะลึกถึงจินตนาการในโลกแห่งความฝัน

ความสำคัญของการศึกษา

การสร้างสรรค์โครงงานศิลปะนิพนธ์ เป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องขององค์ประกอบทางศิลปะ ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งเพื่อเป็นการทดลองกลวิธีใหม่ๆในการทำงานศิลปะ กลวิธีภาพพิมพ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวในการทำงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องที่ผู้สร้างสรรค์สนใจและให้คุณค่าความงามด้านจิตใจ เป็นผลงานสุข-naughgrrom ที่ยกกระดับความคิด สติปัญญา และจิตใจของคนเรา

แรงบันดาลใจเบื้องต้น

ต้องการ (2556, ปกหลังของเล่นกับความทรงจำ) กล่าวว่า “บางคนเข้าใจความทรงจำเก็บไว้กล่องไว้ แล้วเดินหน้าสู่ความทรงจำใหม่ๆ ต่อไป แต่บางคนเก็บกล่องนั้นไว้ไม่มีอ้อแล้วเปิดมันออกมาดูครั้งแล้วครั้งเล่า คณบางคนเหล่านี้จะไม่มีความทรงจำใหม่ๆ เกิดขึ้นจนกว่าจะตัดใจจากกล่องนั้นได้แล้วเดินหน้าต่อไป”

แล้วอันเนื่องจากความทรงจำในวัยเด็กที่ผ่านมา ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในความทรงจำสมัยนั้นที่แสดงออกถึงความเพ้อฝันและจินตนาการ ที่เกี่ยวข้องกับความสุข ความสนุก ที่ได้รับจากตึกตาที่ได้เล่น ซึ่งผู้สร้างสรรค์จะทำความทรงจำเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี เสมือนได้เก็บความทรงจำเหล่านั้นไว้แล้ว และไม่อาจตัดใจจากกล่องนั้นได้ ความสุขและความสนุกเหล่านั้น จึงได้สร้างกระบวนการเรียนรู้และจินตนาการให้แก่ผู้สร้างสรรค์ เมื่อได้ก็ตามที่ได้ย้อนนึกถึงความทรงจำที่ได้เล่นตึกตาเหล่านั้นเหล่านั้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระบวนการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์
2. เพื่อศึกษาระบวนการคิด จินตนาการ และสร้างสรรค์ผลงานกีนนามธรรม
3. เพื่อเป็นการถ่ายทอดสุนทรียภาพทางศิลปะ เพื่อแสดงถึงความสุขและความสนุกในวัยเยาว์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ภาพพิมพ์ที่เป็นวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. เป็นผลงานภาพพิมพ์สื่อผสม 2 มิติ นูนต่ำ รูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi-abstract)

2. เป็นผลงานภาพพิมพ์ กลิวีช wood cut, กลิวีช Silk screen

3. นำเสนอแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ หรือความรู้สึกภายในที่มีต่อความสุขในวัยเด็กที่เกี่ยวข้องกับความสนุกที่ได้เล่นตุ๊กตา

4. เป็นผลงานที่มีคุณค่าความงามภายในเป็นสุขนาฏกรรม

5. กำหนดจำนวนผลงานใหม่ 3 ชิ้น คือ

1. ขนาดแนวตั้ง 120 x 160 เซนติเมตร

2. ขนาดแนวนอน 110 x 165 เซนติเมตร

3. ขนาดแนวนอน 110 x 185 เซนติเมตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความทรงจำ ความจำหมายถึงการเก็บรักษาข้อมูลได้ระยะเวลาหนึ่ง (Matlin. 1995 : 206) เกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาข้อมูลในช่วงเวลาที่ผ่านมา อาจจะเก็บไว้ในช่วงเวลาน้อยกว่า 1 วินาทีหรือยาวนานตลอดชีวิต การจำนั้นมีขั้นตอนที่สำคัญ 3 ประการคือ การแปลงรหัส การเก็บรักษาและการถักลับคืนมาการแปลงรหัส เป็นการแปลงสิ่งเร้าความรู้สึกให้อยู่ในรูปของข้อมูลที่สามารถนำไปเก็บไว้ในบริเวณที่เก็บความจำ การเก็บรักษา เป็นขั้นที่ 2 เราเก็บข้อมูลที่เราจำ เพื่อที่จะนำมาใช้ในภายหลัง ส่วนขั้นตอนสุดท้ายคือการถักลับคืนมา เป็นการดึงข้อมูลที่เก็บไว้ออกมาใช้ได้

ความสุข หรือ สุข พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นิยามว่า ความสนาย กายสนายใจคือความรู้สึกหรืออารมณ์ประเภทหนึ่ง มีหลายระดับตั้งแต่ความสนายใจเล็กน้อยหรือ ความพอใจจนถึงความเพลิดเพลินหรือเต็มไปด้วยความสนุก มีการใช้แนวความคิดทางปรัชญา ศาสนา จิตวิทยา ชีววิทยาอธิบายความหมายของความสุข รวมถึงสิ่งที่ทำให้เกิดความสุข

เด็ก (Child หรือ Childhood) หมายถึง มนุษย์ที่อยู่ระหว่างการเกิดและวัยแรกรุ่น ส่วนคำ จำกัดความในทางกฎหมาย "เด็ก" หมายถึง ผู้เยาว์ หรือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าประชากรส่วนใหญ่คำ ว่า "เด็ก" ยังอาจใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผู้ปกครองหรือต่ออำนาจหน้าที่ หรือแสดงความเป็นส่วน หนึ่งในสกุล ผู้หรือศาสนา

Woodcut คือ กระบวนการสร้างเส้น และรูปทรงต่างๆ โดยที่ภาพที่จะพิมพ์ใช้แกะบนผิวไม้ก่อน ส่วนที่จะปรากฏบนภาพพิมพ์จะเป็นระดับเดียวกับหน้าไม้ ส่วนอื่นที่ไม่ต้องการจะพิมพ์ก็แกะลึกลงไปด้วยสีวัสดุ ส่วนที่จะให้เป็น “สีขาว” ก็แกะออกไปด้วยมีดหรือสีวาน้ำแบบเหลือไว้แต่ตัวแบบหรือรูปที่เป็น “สีดำ” ระดับเดียวกับพื้นผิวของหน้าไม้

Silkscreen คือ ระบบการพิมพ์ที่แม่พิมพ์ทำด้วยแผ่นสกรีนที่ทำจากเส้นใยละเอเยด ถูกขึงตึงบนกรอบ และแผ่นสกรีน ถูกคลาบด้วยสารไวแสง หลักการสำคัญของการทำแม่พิมพ์ คือส่วนที่เป็นภาพจะเป็นชุดให้หมึกลดฝ่านได้ ส่วนที่ไม่ใช่ภาพจะทึบกันหมึกไม่ให้ผ่านสามารถใช้พิมพ์กับวัสดุได้ทุกชนิด เช่นแก้ว ผ้า ไม้ พลาสติก โลหะ หั้งโนเนวตั้งและแนวอน

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลจากหนังสือเด็ก
2. ข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต
3. ข้อมูลทางวิชาการจากหนังสือ

กระบวนการสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อเรื่อง, เนื้อหา, แนวคิด, รูปแบบ, กลวิธี โดยนำความรู้ ความประทับใจบันดาลใจ เกี่ยวกับเรื่องตุ๊กตาเป็นสำคัญ แล้วนำเสนอกณาจารย์ และคณะกรรมการศิลปินพนธ์
2. ศึกษาหาข้อมูล จากหนังสือ อินเตอร์เน็ต หรือสอบถามผู้รู้ ถึงเรื่องนั้นๆ
3. ทำภาพแบบร่าง หลายแบบ และเลือกแบบที่ดีที่สุดโดยมีการปรึกษาอาจารย์ นำข้อแนะนำมาปรับปรุงพัฒนาภาพแบบร่างผลงาน

4. ดำเนินการขยายผลงานจริง (ตามขั้นตอนในกระบวนการภาพพิมพ์) จำนวน 3 ชุด โดยใช้ผ้าเป็นหลักและใช้เทคนิค Silkscreen, Woodcut และการเย็บผ้าประกอบเป็นชิ้นงาน
5. วิเคราะห์ผลงาน เพื่อหาแนวทางพัฒนาและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น
6. นำเสนอผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ไส้กรอบ/จัดแสดงนิทรรศการศิลปะ

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ผลงาน “ความทรงจำอันสดใสรักภรรยา” ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความสุขและความสนุก ซึ่งคงหนีไม่พ้นความสุขและความสนุกจากการได้เล่นตุ๊กตาที่โปรดปราน เมื่อยุ่งหะนั่งตุ๊กตา สรวนมากจะทำให้นึกถึงตุ๊กตาคน ตุ๊กตาสัตว์ ตุ๊กตาสิ่งของ ซึ่งเป็นตุ๊กตาที่ผู้สร้างสรรค์ได้เล่นในวัยเด็ก วัยที่เต็มไปด้วยความทรงจำอันแสนสุข คงเป็นเพื่อนเล่นยามเหงา นอกจากรำลึกถึงประสบการณ์ความสุขในอดีตของตัวเองแล้ว ผู้สร้างสรรค์ยังนึกถึง พ่อแม่ เพราะตุ๊กตาแทนทุกชิ้น พ่อแม่ เป็นผู้ห้ามใจให้ไม่ว่าท่านจะไปที่ไหน เจอกันสิ่งใด ท่านจะนึกถึง และซื้อมาให้ได้เล่นเสมอ

ดังนั้นในผลงานภาพพิมพ์สื่อผสมเรื่องความทรงจำอันสดใสรักภรรยา จึงเป็นเรื่องราวที่ดูแล้วสุขใจ ทำให้หัวนิดถึงความสนุกในวัยเด็ก ที่มีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ ทำให้มีความสุขทุกครั้งเวลาที่นึกถึง

ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ตุ๊กตาให้ทั้งความอบอุ่น ยินดี และความสุขทางใจแก่เด็กและแก่ผู้ใหญ่ ดังที่โรสแมรี วอร์เนอร์ และอิลารี ฟิลลิปส์ เขียนไว้ในวารสาร "สวัสดี" ของบริษัทการบินไทย จำกัด ฉบับเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๘๘ ว่า "ตุ๊กตาเป็นสิ่งสากล ให้ความสุขใจ เป็นเพื่อน เป็นความพิงพอย และภาคภูมิใจของคน จำนวนหลายพันคนทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าผู้เยาว์หรือผู้ใหญ่ล้วนแต่รักตุ๊กตา ผู้สะสมตุ๊กตามีตั้งแต่สมเด็จพระราชินีจนถึงคนสามัญ จนถึงผู้รักและชาบชี้ในความน่ารักของตุ๊กตาอ่อนน้อมๆ หลายผ่าพันธุ์ และจนถึงเด็กหญิงน้อยๆ ที่แสนจะดื่นเด้นเมื่อโอบกอดตุ๊กตาสุดที่รักอย่างแสนสุข โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ การแต่งกายและราคะค่างวดของมัน"

จากสิ่งเหล่านี้ แสดงให้เราเห็นว่าตุ๊กตาอยู่คู่กับมนุษย์เรามาช้านาน เราทุกคนติดต่อกัน พร้อมกับตุ๊กตา คนโบราณท่านคิดประดิษฐ์ตุ๊กตาขึ้นมาเพื่ออะไรก็จะให้ลูกหลานได้ใช้เวลาหมกมุ่นกับเรื่องราวอยู่กับการเล่นอะไรสักอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นว่าต้องราคาแพง ถึงในยุคต่อๆ มา ตุ๊กตา ก็ยังคงทำหน้าที่เป็นเพื่อนผู้ให้ความเพลิดเพลิน เสริมสร้างสติปัญญา พัฒนาทักษะทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม โดยไม่เลือกว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ แม้โลกจะเปลี่ยนไปสักเพียงใดก็ตาม ตุ๊กตา ก็ยังจะเติบโตและพัฒนาควบคู่ไปกับมนุษย์ด้วย

ผู้สร้างสรรค์จึงนำนำเอาภาพความทรงจำในวัยเด็กที่เกี่ยวกับตุ๊กตา มาปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยทัศนะส่วนตัวให้เป็นผลงานขึ้น

อิทธิพลและความบันดาลใจจากรูปทรงตุ๊กตา

ตุ๊กตา เป็นของเล่นสำหรับเด็ก ซึ่งอาจเป็นรูปร่างของ คน สัตว์ หรือ ตัวละครในนิยายที่ไม่มีอยู่จริง มักทำจากผ้าหรือพลาสติก โดยส่วนใหญ่นิยมนำมาในรูปแบบของเล่นมากกว่าหรือของตกแต่งสถานที่ (<http://th.wikipedia.org/wiki/dolls>)



ภาพประกอบที่ 1 ตัวอย่างรูปทรงตุ๊กตา

(แหล่งที่มา: <http://www.pinterest.com/pin/139189444708394500/>)

อิทธิพลและความบันดาลใจจากกราฟิกดีไซน์ (Graphic Design)

คำว่า กราฟิก (Graphic) มีรากศัพท์มาจากคำว่า "Graphikos" ในภาษากรีก แปลว่า การวาดเขียน หรือ คำว่า "Graphein" ที่แปลว่า การเขียน ซึ่งมีผู้ให้หมายไว้ว่าลายลักษณ์ ดังนี้

- 1.ศิลปะอย่างหนึ่งที่แสดงออกทางความคิดโดยการใช้เส้น รูปภาพ ได้อย่างแกร่ง ๆ
- 2.การสื่อความหมายด้วยภาพวาด ภาพสเกตแบบภาพ ภาพถ่าย ที่ต้องอาศัยศิลปะและศาสตร์เข้ามาช่วย เพื่อให้ผู้ดูเกิดความคิดและตีความหมายได้ตรงตามที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อ
- 3.โสตท์ศุนวัตถุที่ผลิตขึ้นเพื่อแสดงสัญลักษณ์หรือความหมายของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทำให้ผู้ดูมองเห็นความจริง หรือความคิดอันถูกต้องชัดเจนจากการพิมพ์
- 4.การพิมพ์ การถ่ายภาพ และการทำหนังสือ

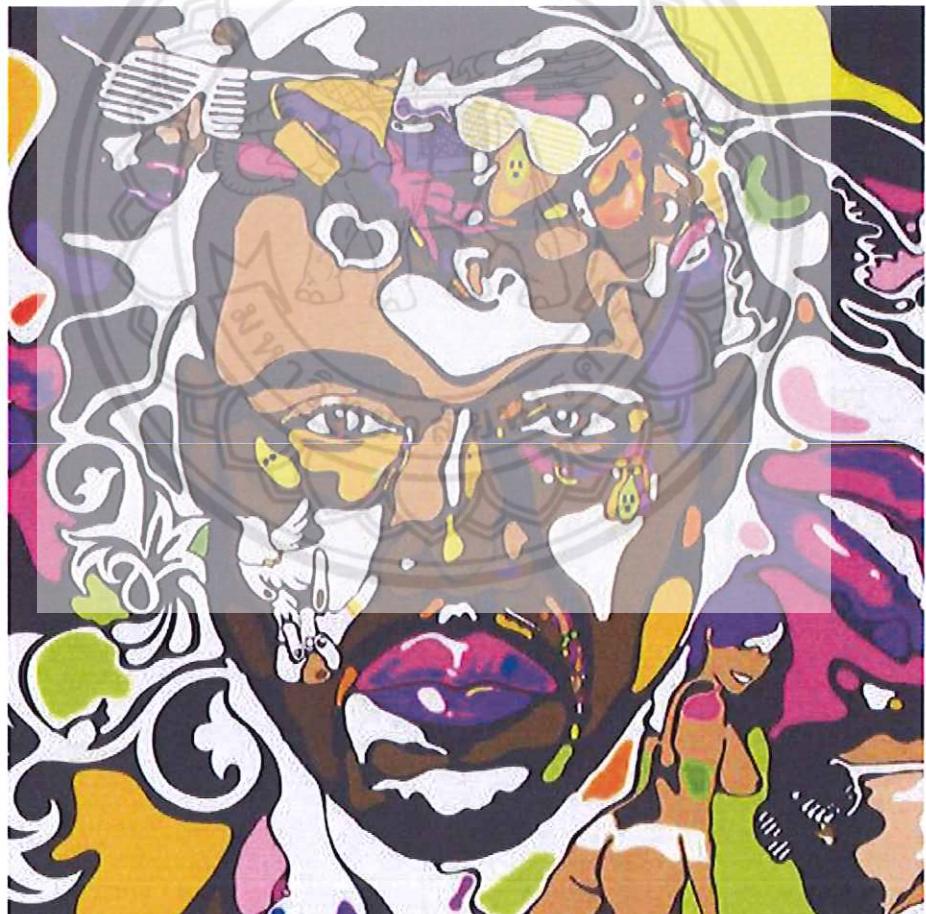
โดยสรุป กราฟิก หมายถึง ศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งใช้สื่อความหมายด้วยเส้น สัญลักษณ์ รูปภาพ ภาพถ่าย ภาพ แผนภูมิ การ์ตูน ฯลฯ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายข้อมูลได้ถูกต้องตรงตามที่ผู้สื่อสารต้องการ(แหล่งที่มา:<http://djochin.wordpress.com/graphic-design>)

ผู้สร้างสรรค์เป็นอีกคนที่ชื่นชอบศิลปะແற幄กราฟิกดีไซน์ (Graphic design) หรือคือการออกแบบรูปภาพสัญลักษณ์ที่มองเห็นด้วยตา (เป็นทัศนศิลป์อย่างหนึ่ง) มีหน้าที่สื่อความหมายจากสัญลักษณ์ความหมาย คนส่วนใหญ่มากเข้าใจผิดว่ากราฟิกดีไซน์เป็นงานที่ทำด้วยคอมพิวเตอร์ หรือเป็นการสร้างอนิเมชันสามมิติ ซึ่งในความเป็นจริง คอมพิวเตอร์เป็นเพียงเครื่องมือชิ้นหนึ่งที่ช่วยในการสร้างงานกราฟิกดีไซน์ได้ เช่นเดียวกับ ดินสอ ปากกา ฟูกัน (แหล่งที่มา:<http://sp http://th.wikipedia.org/wiki/graphic design>)

กราฟิกดีไซน์ สงอิทธิพลให้แก่งานของผู้สร้างสรรค์ ในเรื่องของการสื่อความหมายด้วยภาพ ซึ่งช่วยให้เข้าใจได้ง่าย และน่าสนใจมากกว่า โดยการออกแบบจะใช้เส้น ลาย จุด รูปทรง ต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกันจนเป็นลวดลาย ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะใช้การออกแบบกราฟิกดีไซน์มาออกแบบลวดลายต่างๆที่มีอยู่ในชีวิต



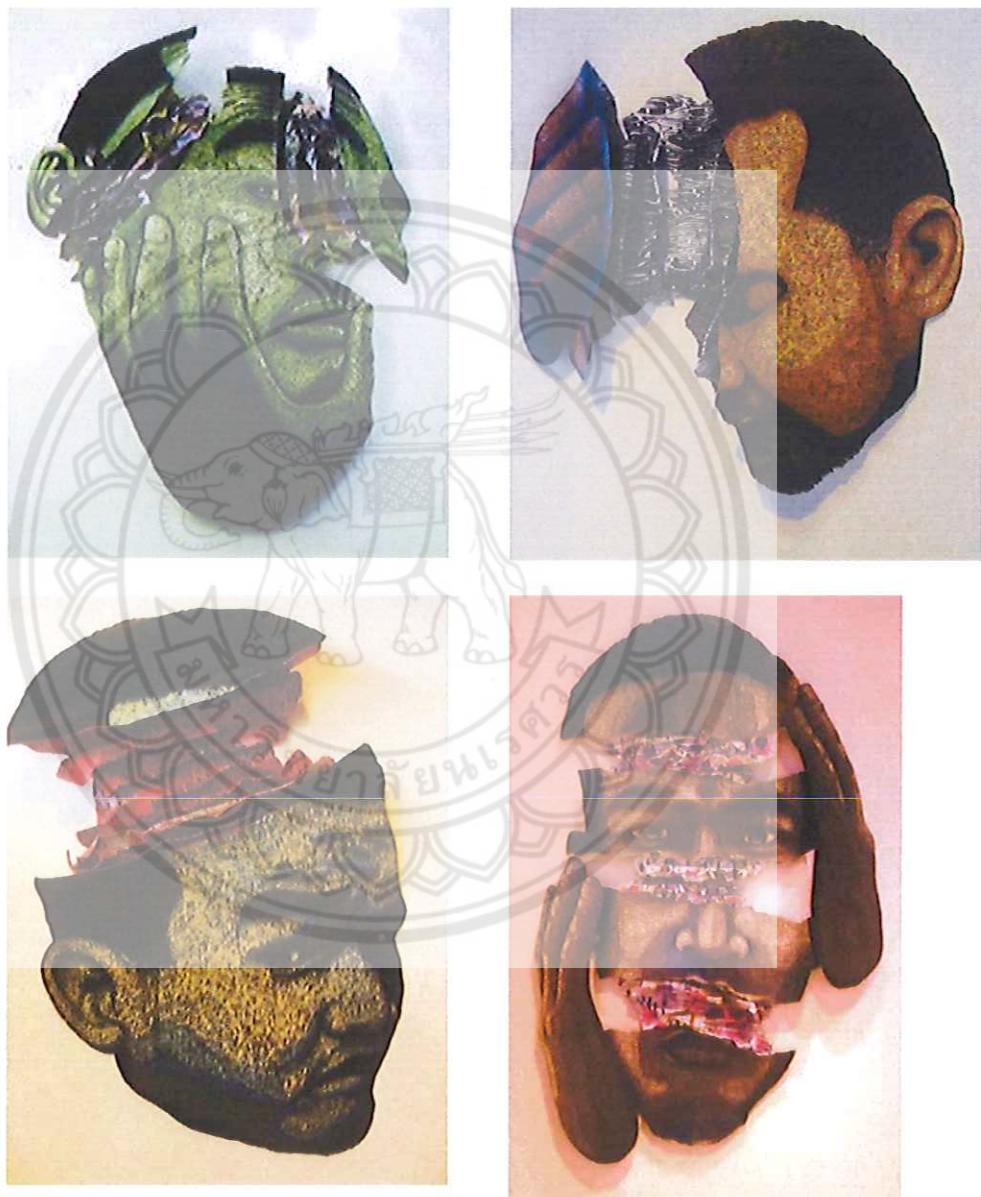
ภาพประกอบที่ 2 ตัวอย่างผลงานกราฟิกดีไซน์ 1



ภาพประกอบที่ 3 ตัวอย่างผลงานกราฟฟิกดีไซน์ 2
(แหล่งที่มา: <http://www.pinterest.com/pin/124130533451245798/>)

อิทธิพลความบันดาลใจจากภาพพิมพ์สื่อผสม (Mix Media in Printmaking)

ภาพพิมพ์ที่ถูกสร้างด้วยกลวิธีทางภาพพิมพ์หลายกลวิธีร่วมกัน เช่น การพิมพ์ชิลค์สกรีน ภาพพิมพ์หิน การพิมพ์รอยนูน วิธีการประดิษฐ์ (Collage) ลงสีด้วยมือโดยตรง (hand-colouring) และการเย็บติด ภาพพิมพ์เทคนิคผสมนี้อาจพิมพ์เป็น edition หรือพิมพ์ขึ้นเพียงชิ้นเดียว



ภาพประกอบที่ 4 Self – Self Portrait ผลงานของ варี แสงสุวอ
(แหล่งที่มา: <https://www.facebook.com/wari.saengsuwo>)



ภาพประกอบที่ 5 แผ่นดิน – เป็น – อดีต ผลงานของ วารี แสงสุวอ
(แหล่งที่มา: http://www.arthousegroups.com/artshow.php?art_showcase_id=538)

ผลงานของ วารี แสงสุวอ ส่งอิทธิพลให้เก่งงานของผู้สร้างสรรค์ ในเรื่องของการใช้กลิ่น
ในกระบวนการภาพพิมพ์หลาย ๆ กลิ่นรวมไว้ด้วยกันภายในชิ้นงาน ซึ่งทำให้งานดูน่าสนใจและมี
รายละเอียดมากกว่า ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะใช้กลิ่นต่างๆ ในกระบวนการภาพพิมพ์
มาสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ได้รายละเอียดชัดเจน และทำให้ผลงานสมบูรณ์ขึ้น

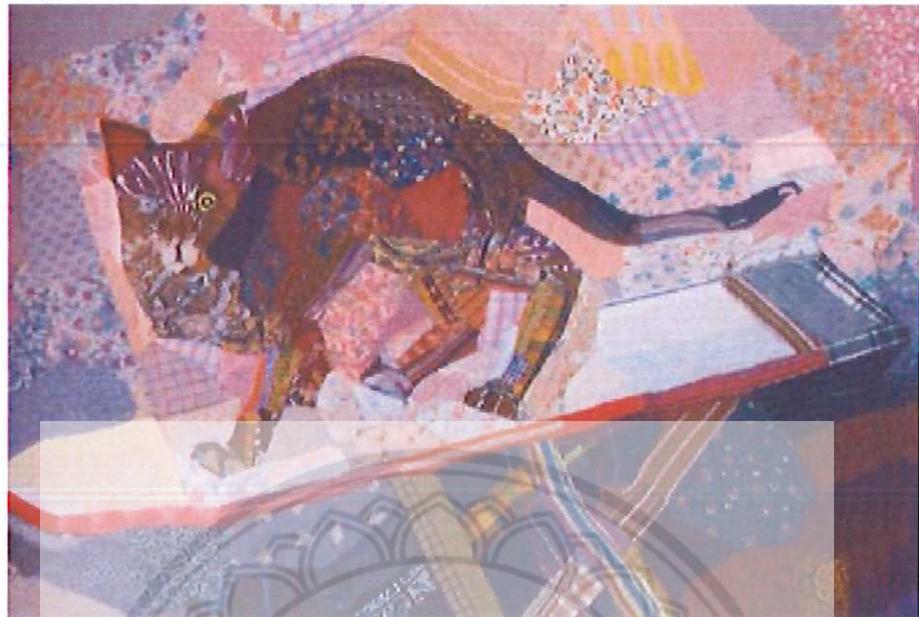
อิทธิพลความบันดาลใจจากงานศิลปะการต่อผ้า (Art Quilts)

เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า งานควิลท์ ซึ่งเป็นชื่อเรียกสากล งานQuilting มีประวัติมาอย่างยาวนานในแถบเอเชีย ยุโรป งานQuilting กำเนิดมาจากนักกรอบอิปต์โบราณ คือเมื่อยามอกรอบจะใช้เสื้อเกราะเป็นเหล็กแข็ง ดังนั้นจึงต้องมีการสวมเสื้ออีกชั้นหนึ่ง เพื่อใช้เก็บความร้อนและป้องกันผิดที่เสียดสีกับเสื้อเกราะ งานQuilting เป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกลวิธีการเย็บผ้า ต่อผ้า ด้วยผ้าหลาภหลายชนิด เกิดจากการนำเศษผ้าหลาภสีมาเย็บต่อกัน ตามเกิดเป็นลวดลายที่สวยงามและเกิดเป็นชิ้นงานขึ้นมา

ศิลปะการต่อผ้า (ArtQuilts) ให้อิทธิพลแก่งานของผู้สร้างสรรค์ในเรื่อง การสร้างสรรค์รูปแบบผลงานด้วยการเย็บผ้า ต่อผ้า ให้เกิดเป็นผลงานขึ้น เสน่ห์ของควิลท์คือการใช้เศษผ้าจากหลายชิ้นรวมกันเป็นศิลปะชิ้นใหญ่หนึ่งชิ้นได้ ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะใช้เศษผ้า ที่ผ่านกระบวนการทำลวดลายด้วยเทคนิคภาพพิมพ์มาสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะของการเย็บผ้า ต่อผ้า สร้างเป็นผลงานขึ้น



ภาพประกอบที่ 6 ภาพแสดงกระบวนการทำงานQuilting
(แหล่งที่มา: <http://www.pinterest.com/pin/149463281357458685/>)



ภาพประกอบที่ 7 ผลงานของ Edrica huws ศิลปินชาววีร์จิเนีย



ภาพประกอบที่ 8 ผลงาน "การสูญเสีย และความหวัง" ของคีต์ตา อิสรั่น
(แหล่งที่มา: <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles>)



ภาพประกอบที่ 9 ผลงาน "แฟด" ของ เด็กหญิงแป้ง



ภาพประกอบที่ 10 ผลงาน "Lady in my Imagination" ของ เด็กหญิงแป้ง
(แหล่งที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=dekyingpang&group=1>)

อิทธิพลความบันดาลใจในศิลปกรรม

ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism)

ศิลปะเหนือจริงเป็นศิลปะที่ว่ากันด้วยเรื่องของ การถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ความแยกแยะโดยเดียว ฯลฯ มีศิลปินที่ถ่ายทอดผลงานแนวนี้มากมาย ศิลปินกลุ่มนี้กล่าวว่า ความรู้สึกของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าท่านรู้สึกอย่างไร จะแสดงออกทันที อย่าสกัดกั้น เอาไว้ เพราะมันจะฝังอยู่ใต้จิตสำนึก และจะเป็นอันตรายต่อตัวท่านเอง จากคำกล่าวของลัทธินี้ ทำให้ทราบว่าลัทธินี้เกี่ยวข้องกับจิตใต้สำนึก ซึ่งเป็นระยะพอดีกับที่นายแพทย์ ชิกมันด์ ฟรอญ (1856-1934) ประการศฤทธิ์ด้านจิตวิทยาในยุโรปอดีต (แหล่งที่มา:<http://swu141km.swu.ac.th/index.php/> (Surrealism))

ศิลปะลัทธิเหนือจริง (surrealism) สร้างอิทธิพลให้ผู้สร้างสรรค์ในเรื่องของการเสนอความเพ้อฝัน การใช้เส้น และการใช้สีที่สดใส ผู้สร้างสรรค์จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำการใช้เส้น การใช้สีสันต่างๆ ผลงาน

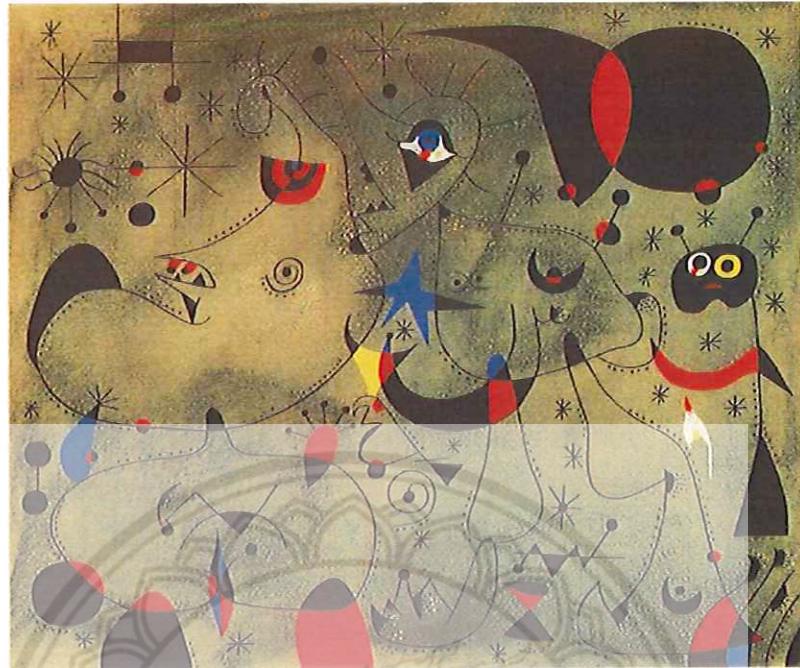
โจัน มีโร (Joan Miro)

เป็นจิตรกรและประติมากรชาวคาตาลัน (ประเทศสเปน) เป็นศิลปินลัทธิเหนือจริง (surrealism) ภาพของเขามีการแสดงออกถึงความเคลื่อนไหวไปมาอย่างน่าประหลาด เขาทำขึ้นจากความเคลื่อนไหวของลายเส้นที่พันกันซุ่มซ่อนและความส่วนส่วนสุดของสี ภาพของมีโรเป็นการเปลี่ยนมหัศจรรย์ (แหล่งที่มา:http://paintersofworld.blogspot.com/2012/09/blog-post_8.html)

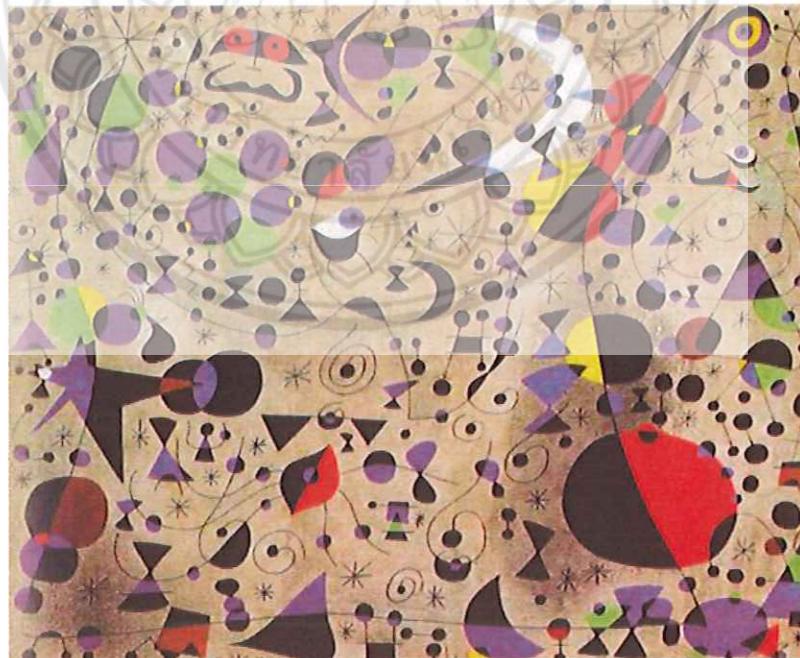
ผลงานของ Joan Miro เสนอความฝันความคิดซ้ำๆ ภายในตัวอย่างงบพลัน และเป็นอัตโนมัติ



ภาพประกอบที่ 11 ภาพผลงานของ Joan Miro



ภาพประกอบที่ 12 “กลางคืน (Nocturne)” ภาพผลงานของ Joan Miro

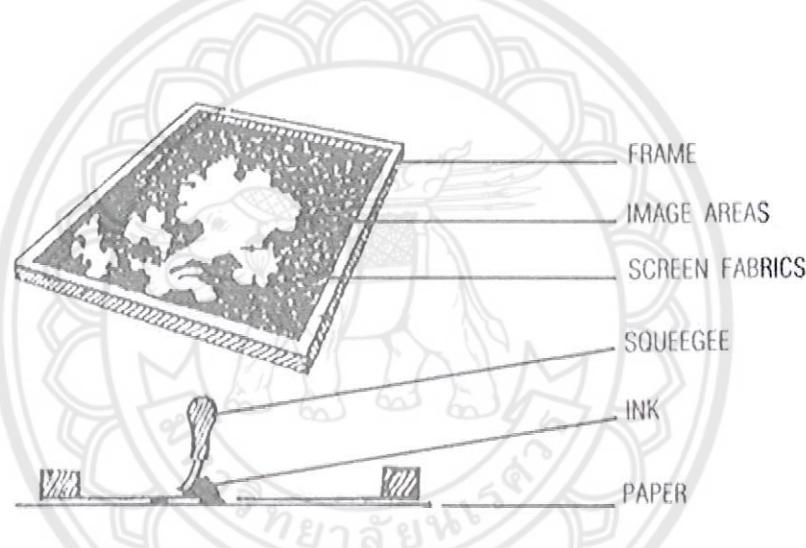


ภาพประกอบที่ 13 “The Poetess” ภาพผลงานของ Joan Miro

ข้อมูลสนับสนุนด้านกลวิธีของผลงาน

แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Serigraphy) Silk-screen

เป็นกระบวนการทำภาพพิมพ์ที่พัฒนามาจากวิธีการ Stencil ซึ่งเป็นวิธีสร้างรูปชั้้าๆ เหมือนๆ กันได้หลายรูป โดยการเจาะกระดาษ หรือวัสดุอื่นให้เป็นรูปแล้วพ่น หรืออบสีให้ผ่านช่องว่างลงไปติดเป็นรูปที่ต้องการ สำหรับ Silk-screen แม่พิมพ์จะเป็นตะแกรงที่ละเอียดมาก ตะแกรงนี้จะช่วยยึดทั้งส่วนที่เป็นช่องว่างและส่วนที่บดบังให้ติดเป็นแผ่นระนาบเดียวกัน วิธีการนี้ช่วยให้การสร้างแม่พิมพ์มีความละเอียด ประณีต และเมื่อพิมพ์ออกมารูปจะมีความคมชัดกว่า รวมทั้งพิมพ์ชั้้าๆได้ปริมาณมากกว่า ในการพิมพ์จะใช้ยางที่มีเนื้อรากัดเรียบคอม ปัดหมึกผ่านช่องว่างให้ลงไปติดบนแผ่นกระดาษ เกิดเป็นรูปที่ต้องการได้



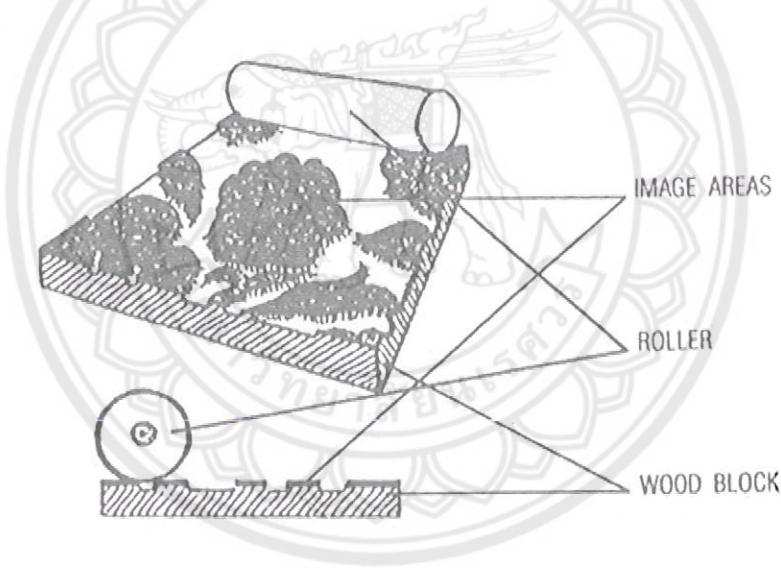
ภาพประกอบที่ 14 ภาพแสดงกระบวนการพิมพ์กลวิธี Silkscreen

วิธีการที่ง่ายที่สุดของเทคนิคึนี้ก็คือศิลปินจะกันส่วนต่างๆที่ไม่ต้องการให้เกิดภาพของแม่พิมพ์ที่ขึ้นจากตะแกรงผ้า (ส่วนไหนๆเป็นผ้าไอล์ฟองและเคราะห์ที่มีคุณภาพ คล้ายผ้าไหม) จึงบันกรอบเพรอม จากนั้นหมึกพิมพ์จะถูกปัดด้วยยางปัดผ่านแม่พิมพ์ลงสู่กระดาษด้านล่าง โดยหมึกจะสามารถผ่านพื้นที่แม่พิมพ์ที่ไม่ได้ถูกกันเท่านั้นลงปราภูบันกระดาษเป็นภาพ งานชิล์ดสกิร์นที่ใช้หลาอย่างสี สามารถทำได้โดยการพิมพ์ผ่านแม่พิมพ์หลาอยแม่พิมพ์ คือแม่พิมพ์แต่ละแม่พิมพ์สำหรับสีแต่ละสี นอกจากวิธีนี้ศิลปินสามารถเขียนภาพลงบนแผ่นฟิล์มใส่ด้วยหมึกที่มีความทึบแสง หรือแสงไม่สามารถส่องผ่านได้ ถ้าเป็นงานภาพพิมพ์สี ศิลปินจะต้องแยกสีโดยการเขียนแยกลงบนแผ่นฟิล์มแต่ละแผ่น ซึ่งต้องทับช้อนให้พอดีกัน จากนั้นภาพบนฟิล์มจะถูกถ่าย ทอดลงบนแม่พิมพ์โดยกระบวนการฉายแสง คือใช้น้ำยาไวแสงผสานกับการอัดเคลือบให้ทั่วแม่พิมพ์ นำแผ่นฟิล์มที่

เขียนไว้วางทับแม่พิมพ์ แล้วนำไปปลายด้วยแสงไฟ จากนั้นนำไปลีดสำรับที่เคลือบปืนไม่ได้เขียนด้วยหมึกทึบแสงจะถูกกันไว้ด้วยน้ำยาไวแสงที่แข็งตัวและติดแน่น เมื่อนำไปพิมพ์หมึกพิมพ์จะไม่สามารถผ่านได้ การพิมพ์กลวิธีนี้เริ่มแพร่หลายในยุโรป เมื่อปลายศตวรรษที่ 1940 นี้เอง

แม่พิมพ์ผิวนูน (Relief Process)

เป็นกระบวนการทำภาพพิมพ์ที่สร้างแม่พิมพ์โดยการแกะให้เป็นร่องลึกเข้าไป และให้ผิวนูนของส่วนนูนเป็นที่สร้างให้เกิดรูป ในการพิมพ์ต้องใช้ลูกกลิ้ง ที่กลิ้งหมึกแล้วมากลิ้งผ่านไปบนแม่พิมพ์ หมึกพิมพ์จากลูกกลิ้งจะติดเฉพาะผิวนูนของส่วนนูนเท่านั้น ส่วนที่ลึกลงไปจะไม่ติดหมึก แล้วใช้กระดาษทับปิดลงไปบนแม่พิมพ์ และกดอัดด้วยเครื่องมือ หรือแท่นพิมพ์ หมึกก็ติดกระดาษเกิดเป็นรูปขึ้นมา กลวิธีที่รวมอยู่ภายใต้กระบวนการนี้ เช่น Wood Engraving, Wood-Cut, Lion-Cut เป็นต้น



ภาพประกอบที่ 15 ภาพแสดงกระบวนการพิมพ์ Woodcut

ศิลปินจะแกะผิวน้ำของแม่พิมพ์ไม่ด้วยสี มีด หรืออุปกรณ์แกะสลัก จากนั้นนำไปพิมพ์ การพิมพ์นั้นสามารถพิมพ์โดยผ่านแรงกดของแท่นพิมพ์ หรือพิมพ์ด้วยมือในลักษณะเดียวกันนี้ ผ่านด้านหลังของกระดาษพิมพ์ก็ได้ ภาพพิมพ์จะไม่โดยทั่วไป มักจะเห็นเป็นเส้น หรือพื้นที่สีดำบนกระดาษขาว แต่ศิลปินฝรั่งเศสที่ชื่อ กูเกน (Gauguin) ทำให้ภาพพิมพ์ชนิดนี้มีชีวิตชีวาขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โดยเขาใช้กระดาษทรายขัดลดขอบคมของภาพที่แกะขึ้น เพื่อให้ได้ระดับน้ำหนักที่ต่างกันในภาพ (แหล่งที่มา: <http://www.chaarts.com/article20making.html>)

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ในชุดนี้ ได้ใช้แนวความคิดและกลวิธี วิธีการที่มีความชำนาญคือ เทคนิคในกระบวนการภาพพิมพ์ผสมด้วยการตัดเย็บ และแสดงออกมาโดยสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่ร่วมลึกถึงวัยเยาว์ จากแนวคิดดังกล่าวจึงได้ลำดับกระบวนการและขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ไว้เป็นลำดับดังนี้

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 หลักการแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด หรือ ความงาม ศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน ส่วนแรก คือ รูปทรง (Form) หรือ องค์ประกอบทางรูปธรรม ส่วนหลังคือ เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม

1. รูปทรง

คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ เส้น หนา น้อย อ่อน แก่ แข็ง ขาว-ดำ ที่กว้าง สี และลักษณะผิว รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นโครงสร้างรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างรูปทรง ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดินเหนียว ฯลฯ และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุเหล่านี้ เช่น การระบาย การปั้น ฯลฯ

1.1 ส่วนที่เป็นโครงสร้างรูป

ทัศนธาตุ (Visual Elements) ในทางทัศนศิลป์ หมายถึง ส่วนประกอบของศิลปะที่มองเห็นได้ ประกอบไปด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ สี บริเวณว่างและพื้นผิว

1) จุด (Dot) หมายถึง สิ่งที่ปรากฏบนพื้นราบที่มีขนาดเล็กที่สุด จุดถือเป็นทัศนธาตุหรือพื้นฐานเบื้องต้นที่สุดในการสร้างงานทัศนศิลป์ จุดเป็นต้นกำเนิดของทัศนธาตุอื่นๆ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรงและพื้นผิว ค่าความอ่อนแก่ แสงเงา เป็นต้น

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ จุด เกิดจากรูปทรงธรรมชาติ (Organic) หลายๆ รูปทรงที่เกิดจากการเขียนในลักษณะนุ่มน้ำ แล้วนำมาประกอบกันภายใต้ในผลงาน มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่

2) เส้น (Line) หมายถึง ร่องรอยที่เกิดจากเคลื่อนที่ของจุด หรือถ้าเรานำจุดมาวางเรียงต่อๆ กันไป ก็จะเกิดเป็นเส้นขึ้น เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว "ไม่มีความกว้าง ทำหน้าที่เป็นขอบเขต ของที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก สี ตลอดจนกลุ่มรูปทรงต่างๆ รวมทั้งเป็นแกนหรือ โครงสร้างของ รูปร่างรูปทรง เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดง ความรู้สึก และอารมณ์ได้ด้วยตัวเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ ขึ้น เส้นมี 2 ลักษณะคือ เส้นตรง (Straight Line) และ เส้นโค้ง (Curve Line) เส้นทั้งสองชนิดนี้ เมื่อนำมาจัดวางในลักษณะ ต่างๆ กัน จะมีชื่อเรียกต่างๆ และให้ความหมาย ความรู้สึก ที่แตกต่างกันอีกด้วย

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ แบ่งเส้นออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. เส้นแกน (Structural Line) มีเส้นตรงแนวตั้ง ตัดกับ เส้นตรงแนวขวาง
2. เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนทิศทาง เกิดจากที่ว่างภายในกรอบๆ รูปทรง
3. เส้นປะ ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ซัดเจน เกิดจาก เส้นด้วยที่เย็บลงไปในผลงาน

3) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) หมายถึง จำนวนความเข้ม ความอ่อนของสีต่างๆ และแสง เพาตามที่ประสาทตารับรู้ เมื่อเทียบกับน้ำหนักของสีขาว-ดำ ความอ่อนแก่ของแสงเงาทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกลและสัมพันธ์กับเรื่องสีโดยตรง ทั้งนี้การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ถ้าหากออกแบบ ให้ภาพอยู่บนพื้นผิวนานาเดียว กามเมื่อใช้น้ำหนักที่ต่างกันของสีและ แสงเงา จะทำให้เกิดเป็น รูปลักษณะต่างๆ บนนานาที่น้ำหนักทำให้มองเห็นมิติต่างๆ กันได้ เช่น เห็นเป็นภาพระยะใกล้ใกล้ ช้อนทับกัน หรือมีความกลมกลืน หรือตัดกันก็ได้

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ น้ำหนักเกิดจากน้ำหนักของรูปทรงที่มีขนาด ต่างกัน ทำให้เกิดมิติใกล้-ไกล และน้ำหนักของสีโทนร้อนโทนเย็นทำให้ผลงานมีความกลมกลืนกัน

4) ที่ว่าง (Space) หมายถึง บริเวณที่เป็นความว่างไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปทรง หรือเนื้อร้า ใน การจัดองค์ประกอบได้ก์ตามถ้าปล่อยให้มีพื้นที่ว่างมากและให้มีรูปทรงน้อย การจัดนั้นจะให้ ความรู้สึกอ้างว้าง โดยเดียว ในทางตรงกันข้าม ถ้าให้มีรูปทรงมากหรือเนื้อร้ามาก โดยไม่ปล่อยให้มีพื้นที่ว่างเลยก็จะให้ความรู้สึกอึดอัด คับแคบ ดังนั้นการจัดวางในอัตราส่วนที่พอเหมาะสมก็จะให้ ความรู้สึกที่พอดีทำให้ได้ภาพที่ได้สัดส่วนงดงาม

ในผลงานศิลปินพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ มีทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และที่ว่างแบบรูปเปิด ที่ว่างแบบรูปปิด คือ แบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรู๊ฟ กับ กัน ในผลงานจะอยู่บริเวณภายนอกรูปทรง ที่ว่างแบบเปิด คือ แบบรูปที่ว่างที่มีเส้นนอกเปิดออก ในผลงานจะอยู่ระหว่างรูปทรงธรรมชาติที่ต่อกัน

5) สี (Color) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระแทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตา มนุษย์ ถ้าไม่มีแสงจะมองไม่เห็นสี สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่าง ๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์

ในผลงานศิลปินพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ มีการใช้สีโทนเย็น 70 และสีโทนร้อน 30 สีโทนเย็นได้แก่สีฟ้า สีเขียว สีน้ำเงิน และขัดแย้งด้วยสีโทนร้อน เช่น สีชมพู สีแดง และใช้สีเหลืองเป็นตัวประสานสีโทนร้อนโทนเย็น

6) รูปร่าง, รูปทรง (Shape, Form) หมายถึง การนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้างและความยาว ไม่มีความหนาหรือความลึก มีลักษณะ 2 มิติ ซึ่งมีลักษณะแบบราบ "ไม่แสดงน้ำหนัก แสงเงา รูปร่างในทางศิลปะอาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

รูปธรรมชาติ "ได้แก่ สิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ พบรูปอู๊ฟฟ้าไป เช่น รูปร่างคน สัตว์ แมลง ต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เป็นต้น

รูประภาคณิต "ได้แก่ รูปร่างที่แสดงออกมาเป็นแบบเรขาคณิต เช่น รูปร่างสี่เหลี่ยมด้านเท่า รูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปร่างสามเหลี่ยม รูปร่างวงกลม เป็นต้น

รูปอิสระหรือรูปร่างดัดแปลง "ได้แก่ รูปร่างที่เกิดจากการดัดแปลง ตัดตอนจากรูปร่างธรรมชาติ หรือรูปร่างเรขาคณิต ที่แสดงถึงความเป็นอิสระตามอารมณ์ในการสร้างสรรค์ของแต่ละคน

ในผลงานศิลปินพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ เป็นลักษณะรูปอิสระหรือรูปดัดแปลง (Free Form) เกิดจากรูปทรงที่เป็นรูปทรงธรรมชาติ (Organic) まるรวมตัวกันทำให้เกิดเป็นกลุ่มก้อน หรือ Mass

7) พื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ ภาพที่มีลักษณะพื้นผิว ที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ เป็นต้น

ในผลงานศิลปินพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ พื้นผิวเกิดจากนิยดของผ้า ไมงานคือ ผ้า และลดลายของผ้าเกิดจากลดลายที่ผู้สร้างสรรค์ทำลงไป

1.2 ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ
ส่วนประกอบทางด้านวัสดุและกลวิธี
ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุคือ
1. วัสดุในการตัดเย็บ



ภาพประกอบที่ 1 ภาพวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการตัดเย็บ

1.ผ้า Cotton (ผ้าสีต่างๆ) ที่เลือกใช้เพื่อง่ายต่อการทำลายและตัดเย็บ 2.อุปกรณ์ที่ใช้ในการเย็บผ้า อาทิ เร็ม ด้ายสีต่างๆ กระดุม 3.ไส้สังเคราะห์ ใช้ในการทำให้งานงานมีมิติขึ้นเป็นรูปทรง
ของตุ๊กตา

2. ឧបករណ៍ទាំរាបបែបរ៉ាង



រាបព្រមរាបទី 2 រាបវត្ថុ ឬ ឧបករណ៍ និងគ្រែងស្វែនដើម្បីទាំរាបបែបរ៉ាង រាបព្រមជាមួយ សមុទ្ធសភេត
ឯកសារ ការបង្កើតផលិតផល និងការតូចរាប់រួម

3.วัสดุในกระบวนการการภาพพิมพ์



ภาพประกอบที่ 3 ภาพวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการการพิมพ์ ประกอบด้วย สี ไม้กระดาษ
บล็อกสกรีน อุปกรณ์แกะไม้ ร่างปัด กาวอัด น้ำยาไวแสง แท่นพิมพ์ฯลฯ

2. เนื้อหา

คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือ โครงสร้างจิต ตรงข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ เรื่อง แนวเรื่อง เนื้อหา

1) เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สร้างมาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ สิ่งของ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ ผลงานเป็นเรื่องของ สิ่งของ คือ ตุ๊กตาต่างๆ ที่ผ่านกระบวนการตัดเย็บให้เป็นรูปร่าง

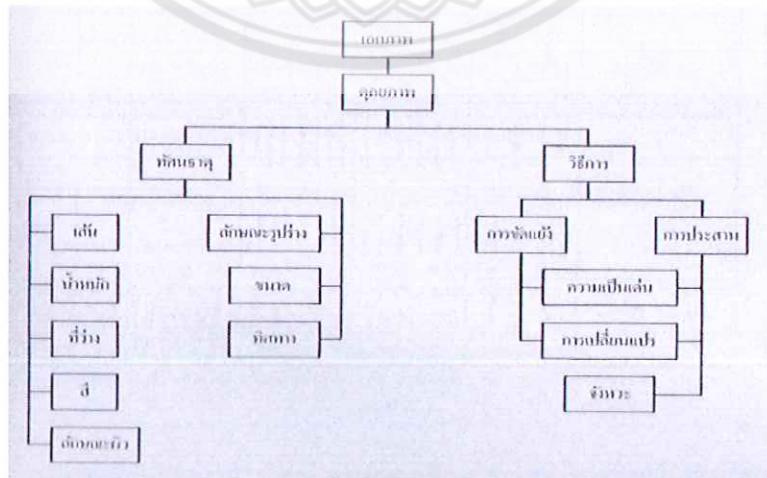
2) แนวเรื่อง แนวเรื่องเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นความคิด (Concept) ของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อเรื่องหรือต่อรูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ แนวเรื่อง เป็นเรื่องของความประทับใจที่ได้รับจากการเดินตุ๊กตาในวัยเด็ก

3) เนื้อหา คือ ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เนื้อหาอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง กับเนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหารี่องราชหรือทางสัญลักษณ์

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ เนื้อหาภายใน จะเป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เนื้อหาภายนอก หรือ เนื้อหาทางสัญลักษณ์ จะเป็นเรื่องของความสุข และความสนุก

หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง



ภาพประกอบที่ 4 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชุด นิมเสมอ (2530:208)



1) เอกภาพ (Unity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้าน รูปลักษณะและด้านเนื้อหา เรื่องราวเป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวเพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนได้ วันที่ ๖๗๒๙๒๓๒

2) ดุลยภาพ (Balance) หมายถึง น้ำหนักที่เท่ากันขององค์ประกอบ ไม่เอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง ในทางศิลปะยังรวมถึงความประสานกลมกลืน ความพอดีของ ส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ลงใน งานศิลปกรรมนั้น จะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ต่อไป ในระหว่างชาตินั้น ทุกสิ่งล้วนที่ทรงตัวอยู่ได้ โดยไม่ล้ม เพราะมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากันทุกด้าน

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ เป็นดุลยภาพแบบดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเท่ากัน

3) การขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ 1. การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันของ องค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย 2. การขัดแย้งของขนาด 3. การขัดแย้งของทิศทาง 4. การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ มีการขัดแย้งกันของสีโทนวันกับสีโทนเย็น และการขัดแย้งกันของรูปทรงธรรมชาติหลายรูปทรงที่มีขนาดต่างกันอยู่ในผลงาน

4) การประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้ลิ้งต่าง ๆ เช้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน การประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ 1. การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการใช้ตัวกลางเช่นไปประสาน 2. การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็น การสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ มีการประสานกันของสีโทนเย็น เช่นสีฟ้า สีเขียว สีน้ำเงิน และมีการประสานกันของการซ้ำของรูปทรงธรรมชาติ

5) การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่ซ้ำกัน เพื่อป้องกัน ความจำดีด นำเบื้องต้นจะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

6) จังหวะ (Rhythm) คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมชาติที่มีช่วงห่างเท่ากัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น รับซ้อนกัน จนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ การเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง รูปทรง ภายในผลงานทำให้เกิดจังหวะ

- 7) ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ 1. ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้งด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจ ในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน 2. ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาณ ในผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ ความเป็นเด่น เป็นแบบเด่นทั้งภาพ เนื้อหาในงานเป็นกลุ่มก้อน หรือ Mass

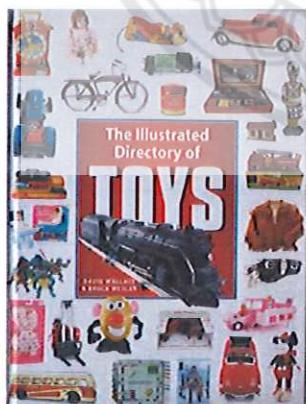
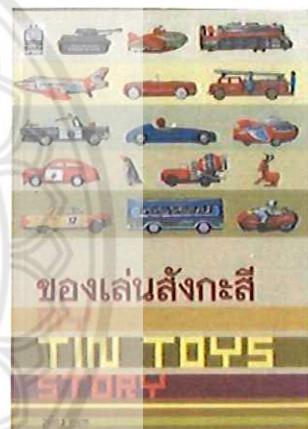
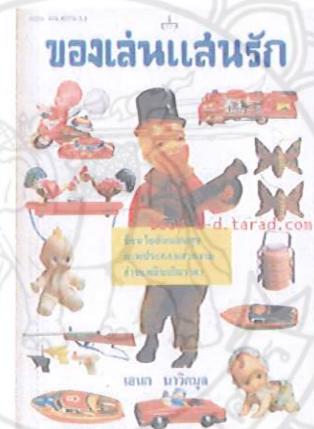
2. การกำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

2.1 การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เอกสาร และภาพถ่าย

2.1.1 ข้อมูลภาคเอกสารหนังสือ ได้แก่หนังสือเด็ก หนังสือของเล่น และ

ตำราการเย็บผ้าต่างๆ

2.1.2 ข้อมูลภาพถ่าย และผลงานศิลปะทัช ศิลปินต่างๆ



ภาพประกอบที่ 5 หนังสือของเล่นต่างๆ
(แหล่งที่มา : <http://www.tottibooks.com>)



ภาพประกอบที่ 6 ภาพข้อมูลที่ได้จากเด็กเล่นตุ๊กตาที่แสดงรูปร่าง รูปทรง สีลักษณะของตุ๊กตา
(แหล่งที่มา:<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%99>)

2.2 กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ 2 ขั้นตอนดังนี้

2.2.1 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) การสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะนิพนธ์

2.2.2 รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

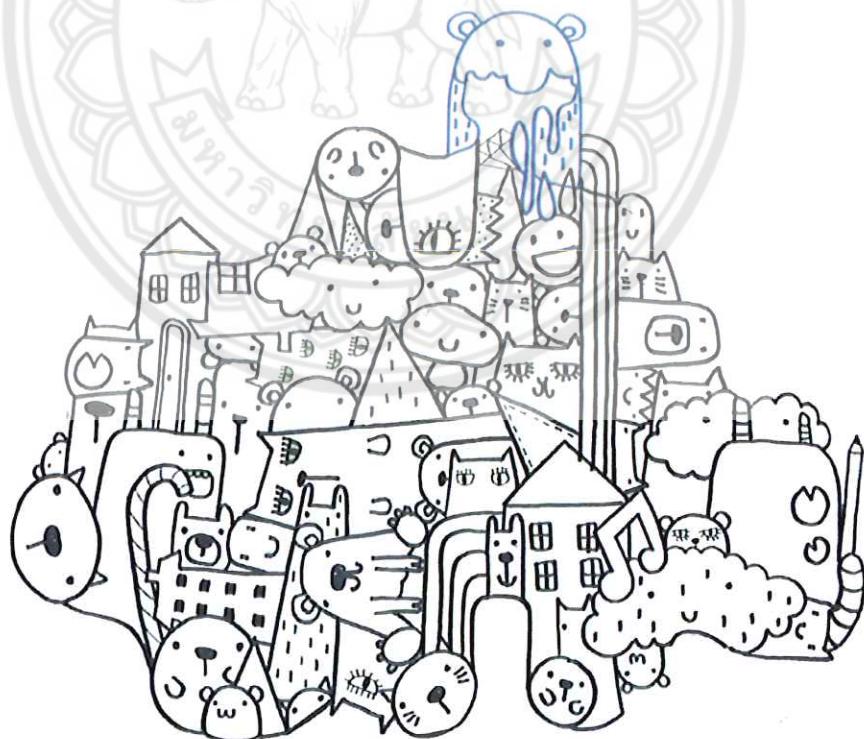
2.2.1 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) การสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะนิพนธ์

กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

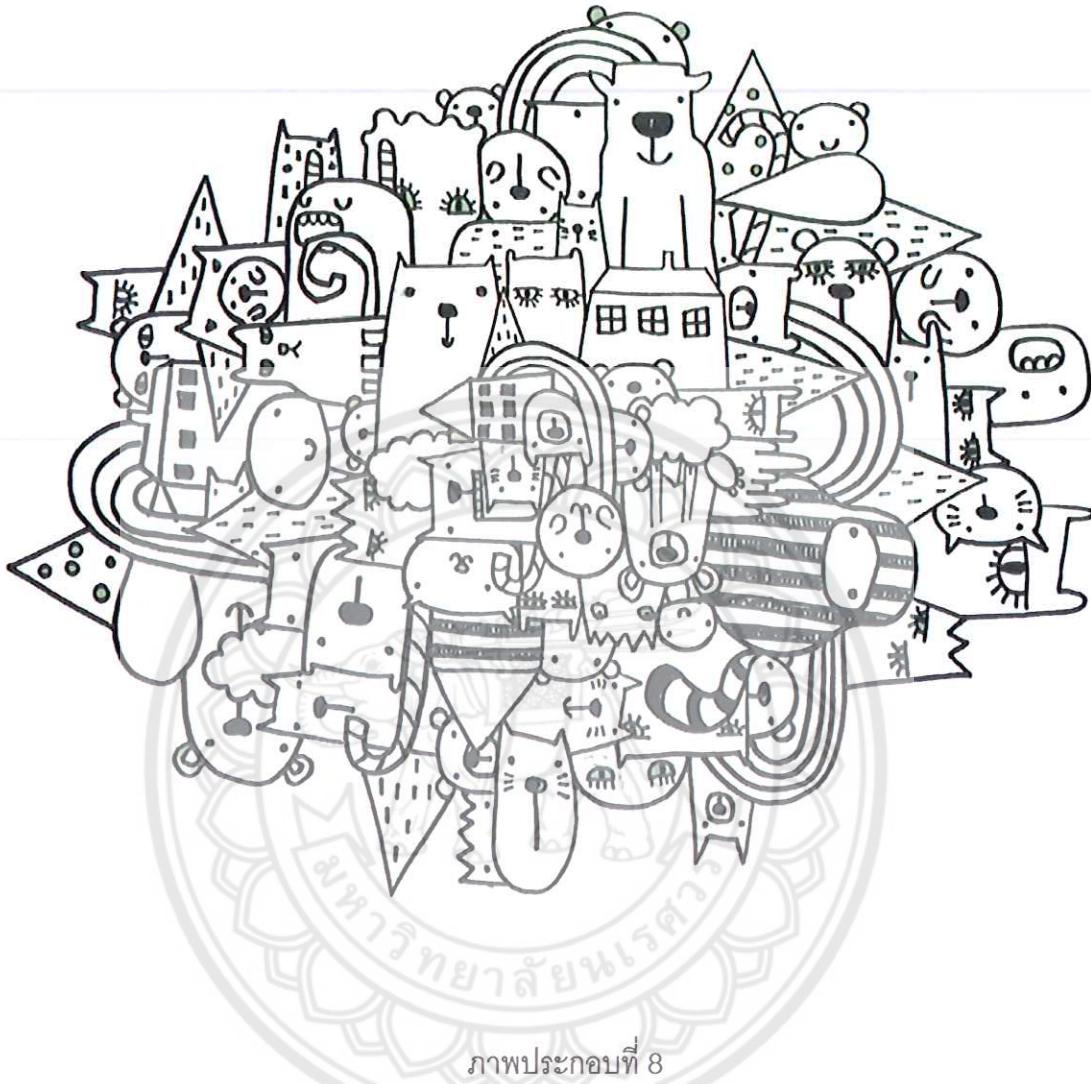
การทำภาพแบบร่างและการพัฒนาภาพแบบร่าง

ผู้สร้างสรรค์ได้ทำภาพแบบร่าง 2 มิติ จำนวน 7 แบบร่าง และได้นำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ให้คำแนะนำโดยให้เพิ่มรายละเอียดของผลงาน รวมถึงการคิดรูปแบบใหม่ๆ ให้สนุก โดยสามารถเลือกทำศิลปะนิพนธ์ได้ 3 ชิ้น คือ ภาพแบบร่างที่ 4, 6, 7



ภาพประกอบที่ 7 ภาพแบบร่างที่ 1

จัดองค์ประกอบเป็นรูปทรงอิสระ ใช้รูปทรง Organic หลายรูปทรงมาประกอบเข้าด้วยกัน



ภาพประกอบที่ 8

ภาพแบบร่างที่ 2 จัดองค์ประกอบเป็นรูปทรงอิสระ ใช้รูปทรง Organic หลายรูปทรงมาประกอบ
เข้าด้วยกัน มีการซ้ำกันของรูปทรง Organic แต่เพิ่มรูปทรงอื่นมาขัดแย้งมากขึ้น



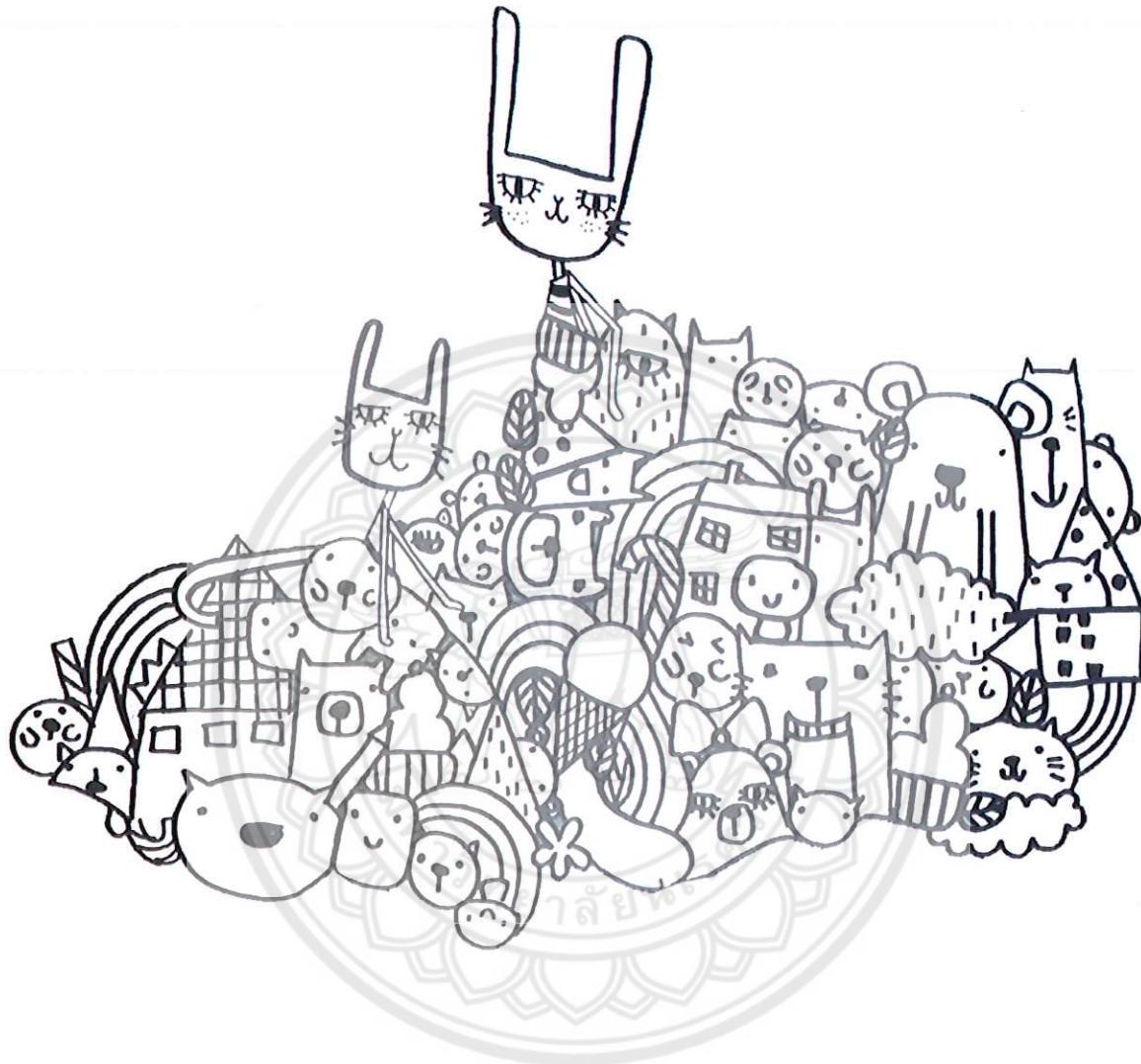
ภาพประกอบที่ 9

ภาพแบบร่างที่ 3 จัดองค์ประกอบเป็นรูปทรงอิสระ ใช้รูปทรง Organic หล่ายๆ รูปทรงมาประกอบ
เข้าด้วยกัน มีการใช้รูปทรง Organic ที่หลากหลายมากขึ้น ให้รายละเอียดนำตาของรูปทรง
Organic ให้ดูสนุกขึ้น



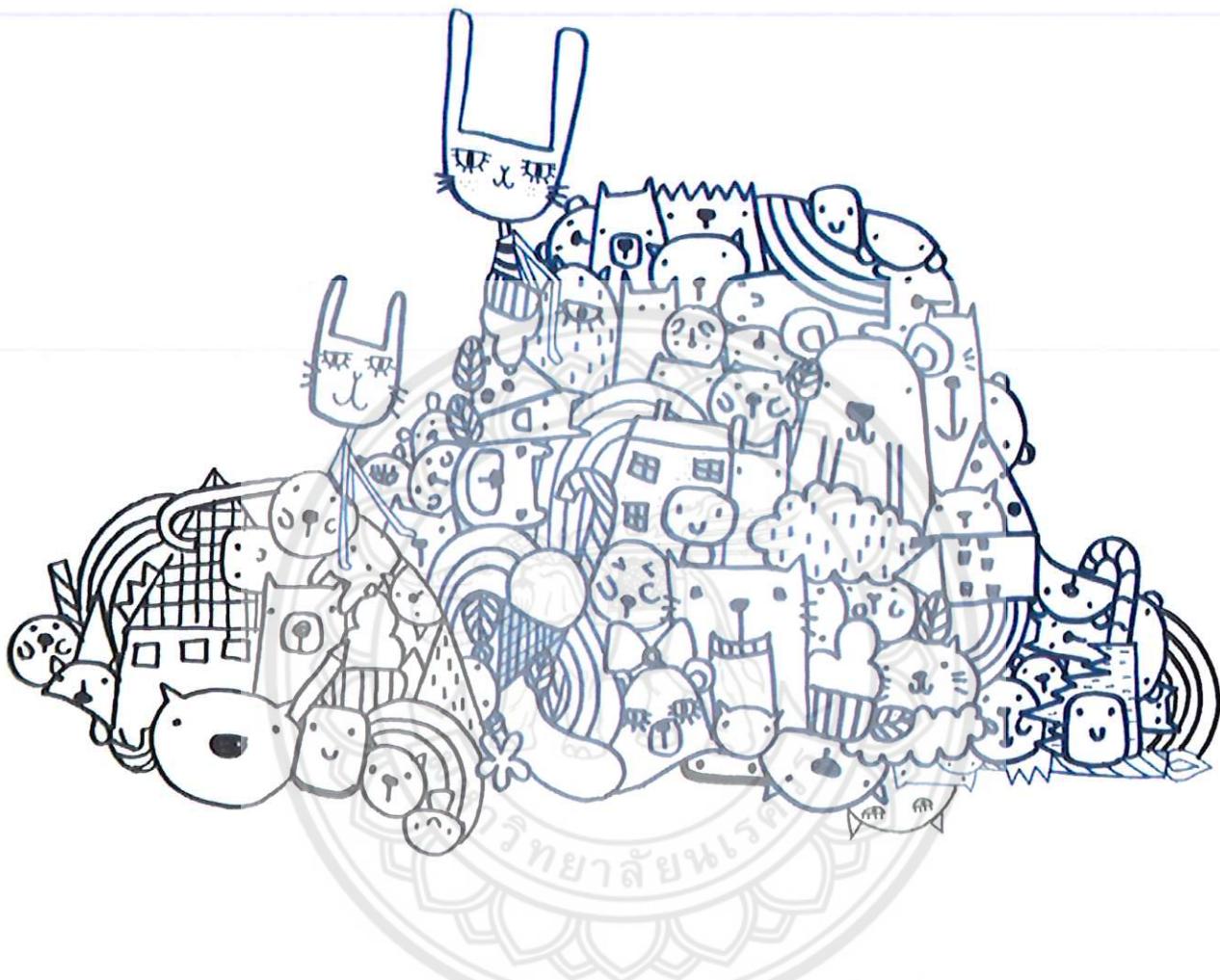
ภาพประกอบที่ 10

ภาพแบบร่างที่ 4 จัดองค์ประกอบเป็นรูปทรงอิสระ ใช้รูปทรง Organic หลายรูปทรงมาประกอบ เช่นเดียวกัน ใช้เส้นมากขึ้น เพื่อให้มีการขัดแย้งทำให้งานมีความสนุกขึ้น ใช้รูปทรง Organic ให้หลากหลายทั้งขนาดและรูปแบบ และใส่หน้าตาให้ดูสนุก



ภาพประกอบที่ 11

ภาพแบบร่างที่ 5 เริ่มจัดองค์ประกอบให้อยู่ในรูปทรงที่ต้องการ ใส่ลวดลายที่แสดงถึงความสนุกมากขึ้น ใช้รูปทรง Organic ให้หลากหลายขึ้น และใส่จุดเด่นเพิ่มเข้าไป



ภาพประกอบที่ 12

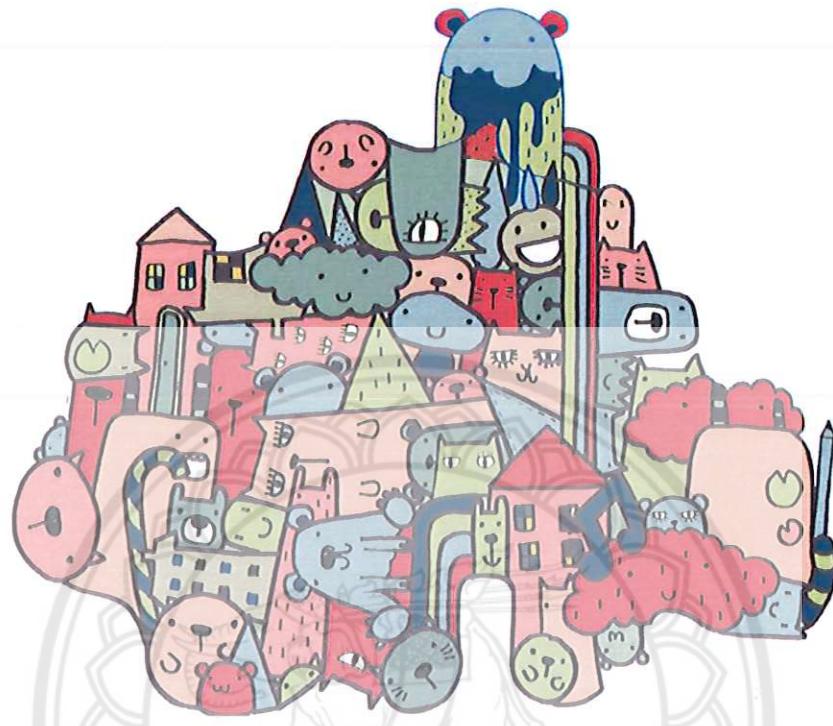
ภาพแบบร่างที่ 6 พัฒนามาจากแบบร่างที่ 5 โดยจัดองค์ประกอบขึ้นใหม่ให้เป็นรูปทรงของรถ ซึ่งเป็นรูปทรงของตุ๊กตาที่เคยเล่นในวัยเด็ก ไส้รายละเอียดของลวดลายมากขึ้น ハウปทรง Organic ใหม่ๆมาใส่เพิ่ม เพื่อให้งานดูสนุกขึ้น



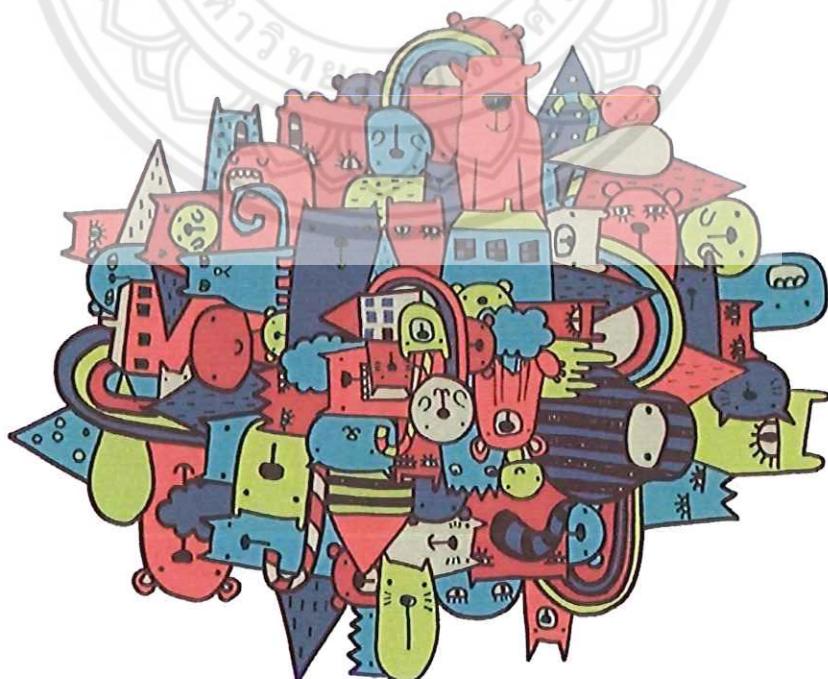
ภาพประกอบที่ 13

ภาพแบบร่างที่ 7 จัดองค์ประกอบของรูปทรงให้เป็นเครื่องบิน โดยนำเอารูปทรง Organic รูปดิจิตาลต่างๆมาใส่ในรูปทรงเครื่องบิน เสมือนให้เครื่องบินบรรทุกตุ๊กตาเหล่านั้น ใช้สีมาขัดแย้งในงาน เพื่อให้เกิดความสนุก เรื่องที่ว่างมากขึ้น เพื่อไม่ให้งานดูอีดอัด

รูปแสดงภาพแบบร่าง(sketch)ที่ลงสีด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เห็นน้ำหนักและสีสันของงาน



ภาพประกอบที่ 14 ภาพลงสีแบบร่างที่ 1



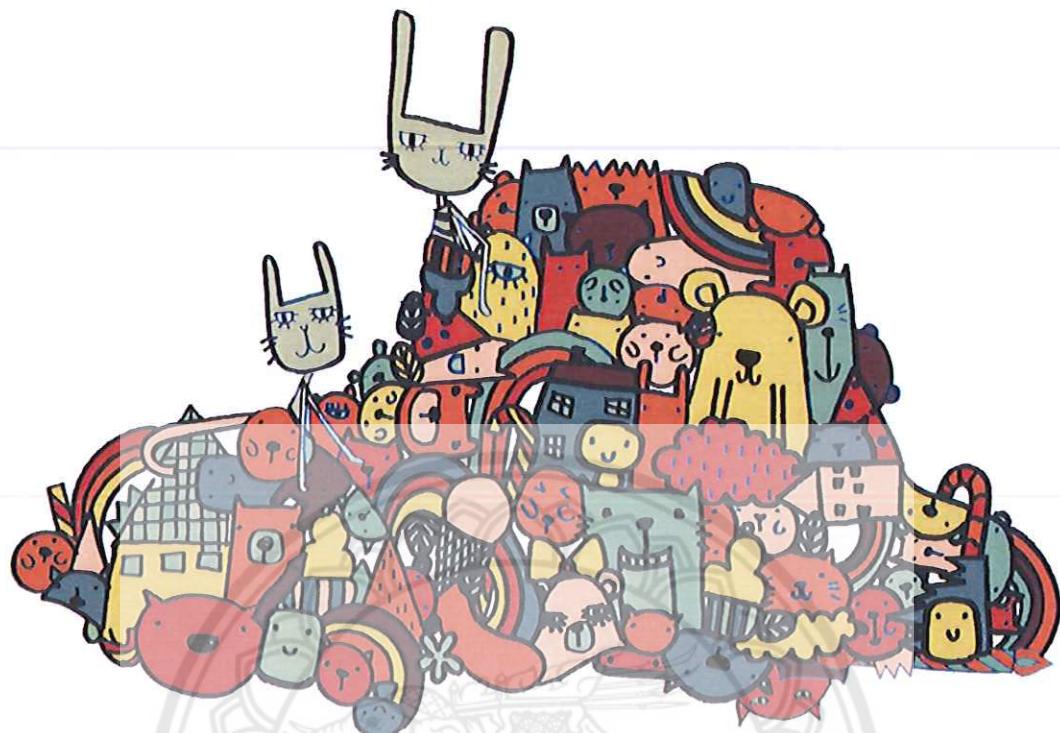
ภาพประกอบที่ 15 ภาพลงสีแบบร่างที่ 2



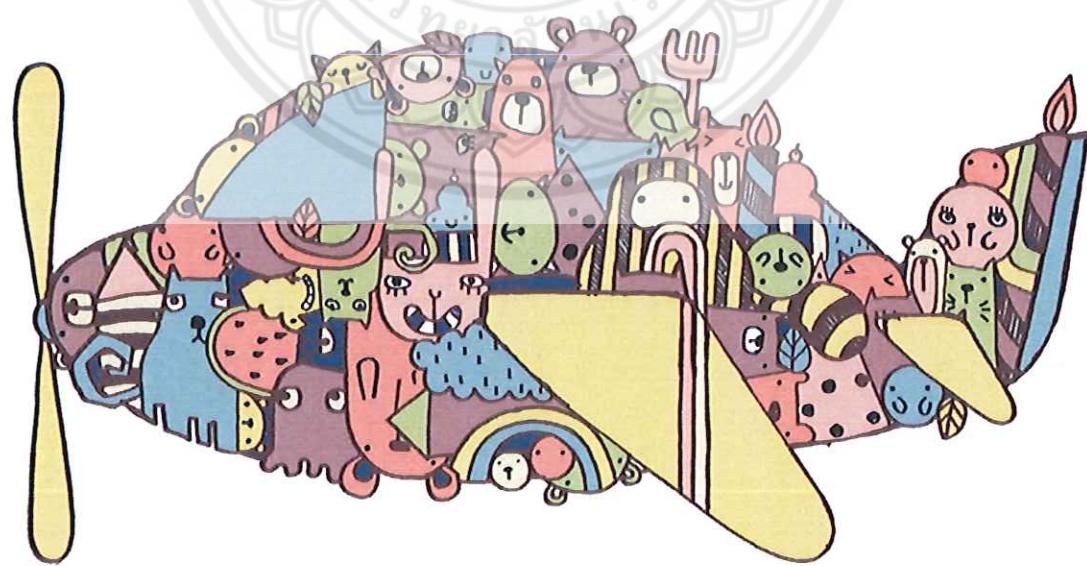
ภาพประกอบที่ 16 ภาพลงสีแบบร่างที่ 3



ภาพประกอบที่ 17 ภาพลงสีแบบร่างที่ 4



ภาพประกอบที่ 18 ภาพลงสีแบบร่างที่ 6



ภาพประกอบที่ 19 ภาพลงสีแบบร่างที่ 7

ทำไมเดล จำลอง ให้เห็นการเย็บ รูปทรง Organic



ภาพประกอบที่ 20

ไมเดลจำลองการตัดเย็บเป็นรูปทรง Organic กระต่ายและก้อนเมฆ

2.2.2 รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์ การขยายผลงานจริง มีกระบวนการทำ ดังนี้

1. การทำลายผ้า ด้วยกระบวนการในภาพพิมพ์ คือ silkscreen และ Woodcut



ภาพประกอบที่ 21 ภาพแสดงการทำลายของผ้า

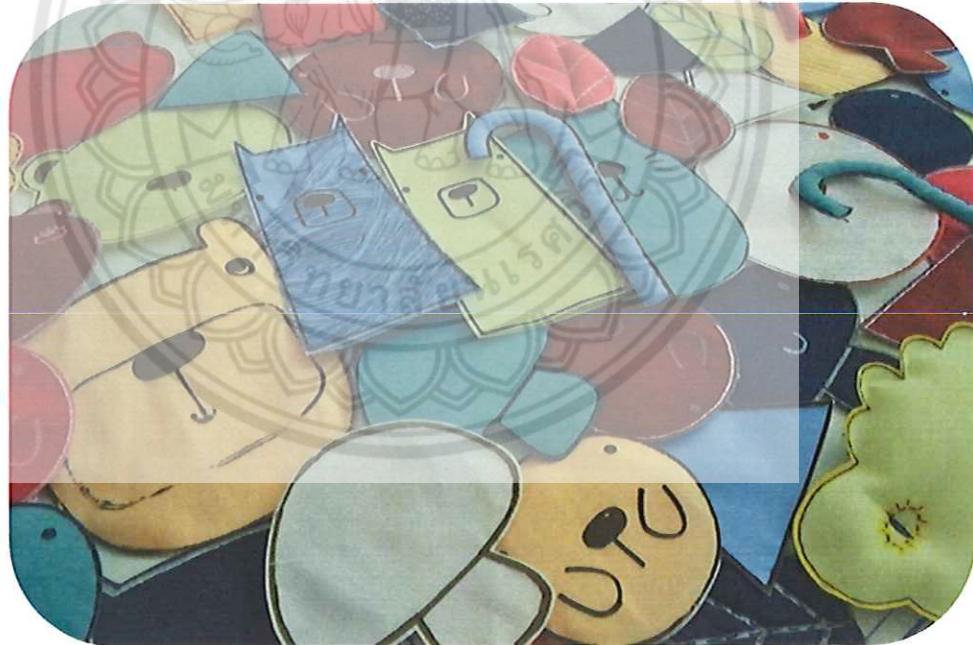


ภาพประกอบที่ 22 ภาพกระบวนการ silkscreen

2. นำผ้าที่ได้จากการทำลวดลาย มาทำเป็นรูปทรง Organic เป็นรูปตุ๊กตาต่างๆโดยกระบวนการภาพพิมพ์ด้วยกลิวี Silkscreen



ภาพประกอบที่ 23 ภาพแสดงรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ เช่น รูปมีไบไน เมฆ ฯลฯ



ภาพประกอบที่ 24 ภาพแสดงรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ เช่น รูปหมี ใบไม้ เมฆ ฯลฯ

3. นำผ้าที่ฝ่านการทำรูปทรงตุ๊กตาต่างๆแล้ว มาจัดวางตามภาพแบบร่างให้เต็ม



ภาพประกอบที่ 25 แสดงให้เห็นผ้าที่ถูกทำเป็นรูปทรงตุ๊กตาต่างๆวางเรียงกันตามภาพแบบร่าง

4. ประกอบตัวตุ๊กตาโดยการยัดไส้สังเคราะห์เข้าไปในตัวตุ๊กตา แล้วเย็บปิด



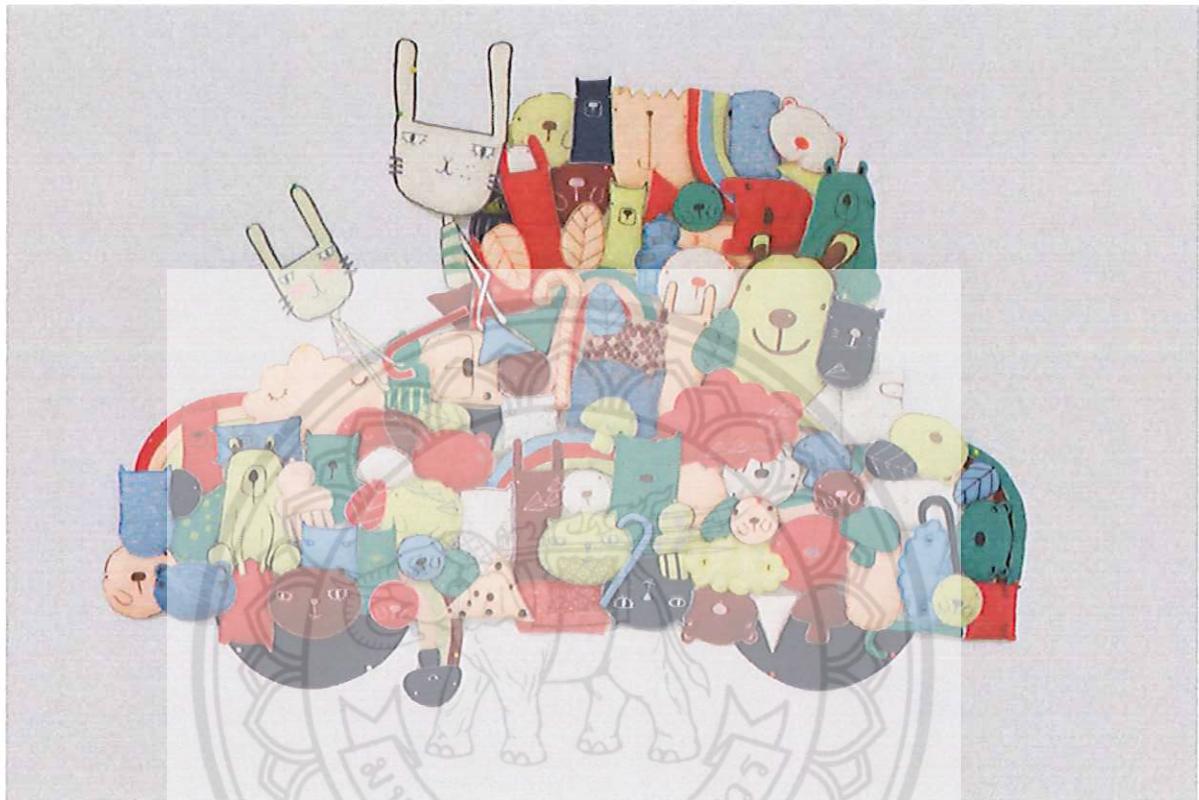
ภาพประกอบที่ 26 ภาพแสดงตอนนัยด้วยสังเคราะห์และประกอบรูปทรงตุ๊กตาที่ยัดไส้สังเคราะห์แล้ว

5. ประกอบรูปทรงตุ๊กตาที่สำเร็จแล้วเข้าด้วยกัน และตกแต่งลวดลายเพิ่มด้วยกลิวิช Silkscreen กับกระดุมต่างๆ เพื่อเพิ่มความสวยงาม



ภาพประกอบที่ 27 ภาพแสดงการประกอบผลงานและผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์



ภาพประกอบที่ 28 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปินพื้นที่

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปินพื้นที่ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ เป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการวนการสร้างสรรค์ศิลปะ เนื่องด้วยเป็นการ อรรถาธิบายให้บุคคลอื่น เกิดการเรียนรู้ ทำความเข้าใจถึงความหมาย และขั้นตอนกระบวนการ กลวิธี และคุณค่าด้านสุนทรียภาพผลงานการสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์กีฬาระหว่างประเทศ ตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าว นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนด แนวทางหลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของชุมชน นิมเสมอ ที่กล่าว ว่า กระบวนการสร้างสรรค์ มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้อง ต่อเนื่องกัน (ชลุด นิมเสมอ.2531: 324) โดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1 การวิเคราะห์รูปทรงได้แก่ ส่วนประกอบทางรูป คือ หัตถชาติ ส่วนประกอบ ทาง วัสดุ คือ วัสดุ และวิธีการ หรือกลวิธี รวมทั้งส่วนวิธีการสร้างเอกสารของรูปทรง และหัตถชาติ

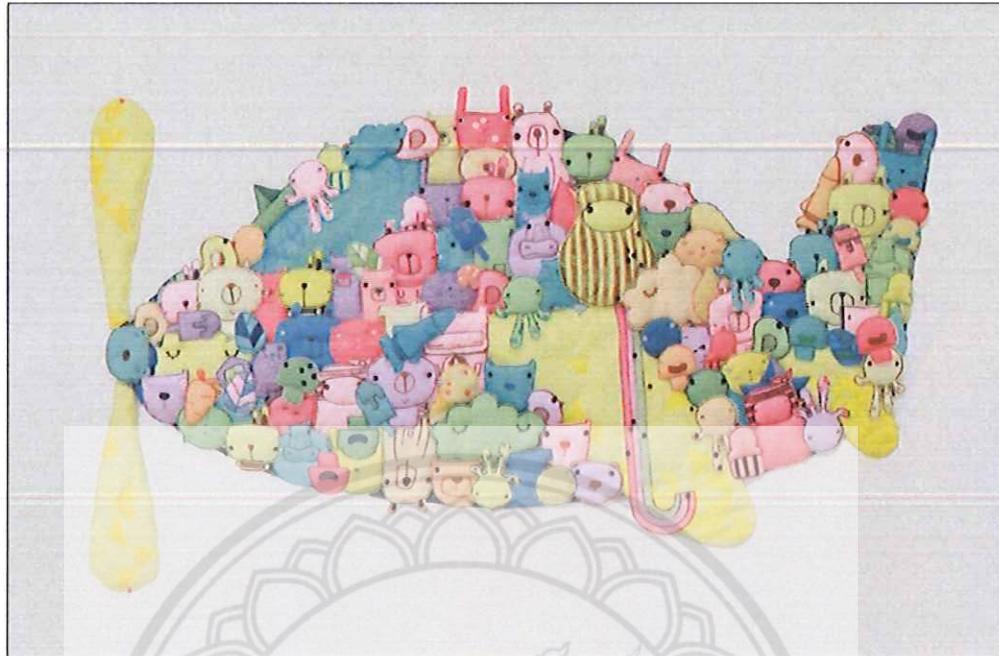
1.2 การวิเคราะห์เนื้อหา

1.2.1 เรื่อง แนวเรื่อง

1.2.2 เนื้อหาภายนอก

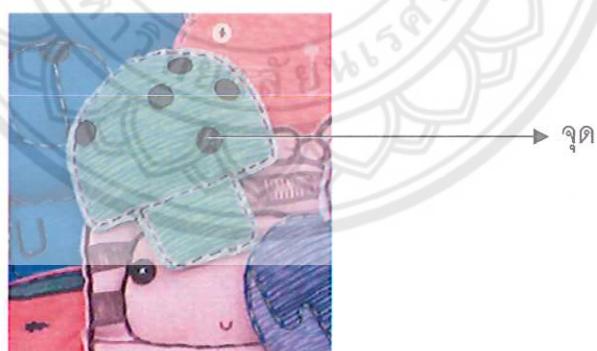
1.2.3 เนื้อหาภายใน

เรื่องที่ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นเรื่องของตึกต่าต่างๆ ความรู้สึกที่ต้องการ สร้างสรรค์แสดงออกมากในรูปของสัญลักษณ์ที่ต้องการสื่อถึงความสนุก และความสุข ที่ผู้สร้างสรรค์ มีต่อตึกต่าเหล่านั้น แสดงออกผ่านผลงานภาพพิมพ์ รูปแบบกึ่งนามธรรม โดยรูปทรงที่ผู้ สร้างสรรค์นำมาใช้ในงานศิลปะส่วนใหญ่เป็นรูปทรงอินทรียรูป(Organic Form) นำมาประกอบกัน เป็นกลุ่มก้อน หรือ Mass ที่มีหัตถชาติประกอบไปด้วย เส้น สี น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะผิว



ภาพประกอบที่ 1 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

จุด (Dot) จุดในผลงานของผู้สร้างสร้างเกิดจากกระดุมต่างๆ ที่ผู้สร้างสรรค์ติดลงไปในผลงาน



ภาพประกอบที่ 2 ภาพแสดงจุดในผลงาน

เส้น (Line) ลักษณะของเส้นที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ในผลงาน ได้แก่

- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง ส่ง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนไหว สวยงามอ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เย้ายวน
- เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน

- เส้นปะ เส้นปะ ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ชัดเจน
เส้นทำให้เกิดจังหวะ ความขัดแย้งกันของทิศทางระหว่างเส้นตั้ง และเส้นนอน รวมไปถึง การเปลี่ยนแปลงขนาดของเส้น ทำให้เกิดความแออัดในผลงาน แสดงถึงความอบอุ่นที่ได้เล่นด้วยตา

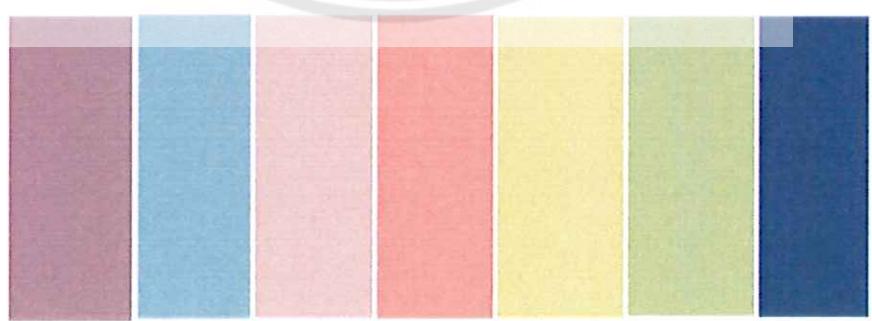


ภาพประกอบที่ 3 ภาพแสดงลักษณะเส้นแบบต่างๆ

สี (Color) ผู้สร้างสรรค์ใช้เป็นสีวรรณะเย็นและร้อน

- สีวรรณะเย็น ได้แก่ สีเขียว สีน้ำเงิน สีฟ้า ให้ อารมณ์ความรู้สึก สงบ เย็นสบาย
- สีวรรณะร้อน ได้แก่ สีแดง ให้ความรู้สึก กระตุ้นเร่งร้าว จุนแจง เร้าใจ มีอำนาจ สีชมพู ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง และใช้สีเหลืองและสีขาวเป็นตัวประสานสีโทนร้อน และโทนเย็น ทำให้เกิดการประสานกันของวรรณะสี

ผู้สร้างสรรค์มีจุดหมายในการใช้กลุ่มสีเหล่านี้ เพื่อแสดงอารมณ์โดยรวมถึง ความสนุก ตื่นเต้น

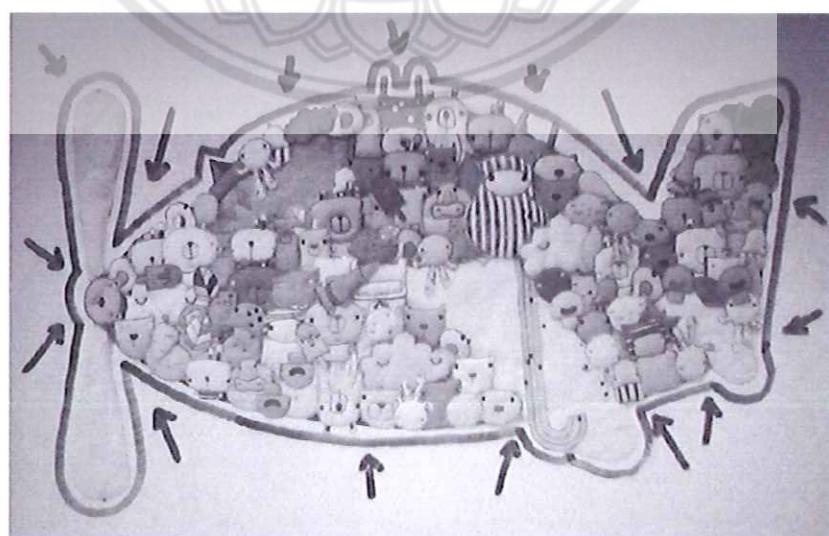


ภาพประกอบที่ 4 ภาพแสดงสีที่ใช้ในผลงาน

น้ำหนัก (Tone) ลักษณะของน้ำหนักแสงเงา เกิดจากการซ้อนทับกันของรูปทรง และ
เกิดจากน้ำหนักของรูปทรง Organic รูปตุ๊กตาต่างๆที่มีขนาดแตกต่างกัน
ผู้สร้างสรรค์มีจุดหมายให้การซ้อนทับกันของรูปทรง เพื่อให้เกิดมิติระยะใกล้-ไกลแก่
ผลงาน

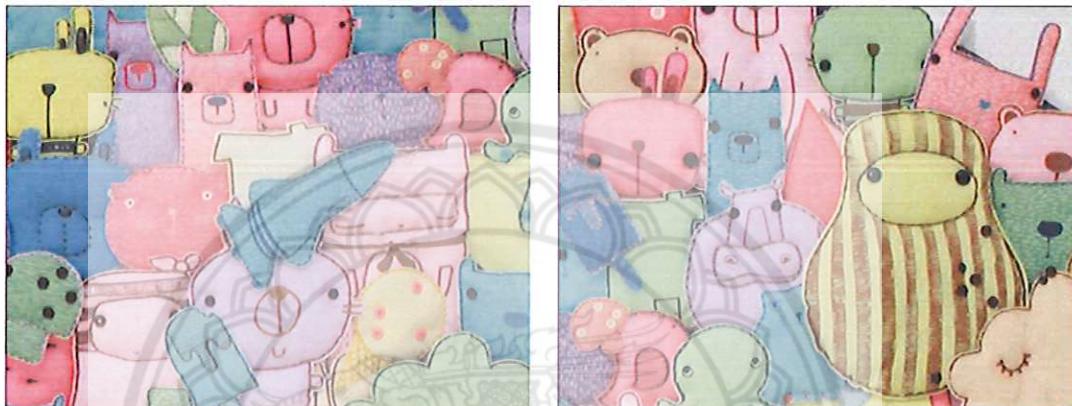


ที่ว่าง (Space) ในผลงานผู้สร้างสรรค์ ที่ว่างเกิดจากระยะห่างกันของรูปทรง Organic ต่างๆ มีลักษณะเป็นที่ว่างแบบเปิด และมีที่ว่างแบบปิดเกิดจากการที่รูปทรงของตุ๊กตาต่างๆมาประกอบกันเป็นกลุ่มก้อน หรือ Mass ที่ว่างในผลงานจึงทำให้งานมีมิติ



ลักษณะผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างพื้นผิวด้วยลวดลายต่างๆ ให้มีลักษณะของความสนุก ลงบนผ้า เพื่อสื่อถึงความรู้สึกของรูปทรงตุ๊กตาต่างๆ ทั้งลวดลาย Organic และลวดลาย Geometric

ผู้สร้างสรรค์มีจุดหมายในการใช้ลักษณะผิวให้เป็นลวดลาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของตุ๊กตา และประเภทของตุ๊กตา



ภาพประกอบที่ 7 ภาพแสดงลวดลายในผลงาน

ในงานสร้างสรรค์ศิลปินพินิพนธุ์ดูนี้ มีเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับสิ่งของ โดยมีเนื้อหาภายใน คือ การประสานกันของทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สี น้ำหนัก ที่ว่าง ลักษณะผิว ส่วนเนื้อหาภายนอก คือ เรื่องเกี่ยวกับตุ๊กตา ซึ่งมีแนวเรื่องที่ถ่ายทอดออกมายในเชิงบวกหรือสุขนำภูมิรวม

กล่าวโดยสรุป ในงานภาพพิมพ์ดูนี้เป็นลักษณะงานรูปแบบกิ่งนามธรรม ซึ่งมีเนื้อหาทั้งภายใน และภายนอก ให้อารมณ์ความรู้สึกร่วมกัน

ผลงานศิลปะนิพนธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือ ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ และ ผลงานศิลปะนิพนธ์ ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบวิธีการ และเทคนิคอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงวัสดุที่ใช้ใหม่ ความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในแต่ละชี้นงาน โดยสามารถลำดับพัฒนาการด้านการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ต้นได้ดังนี้

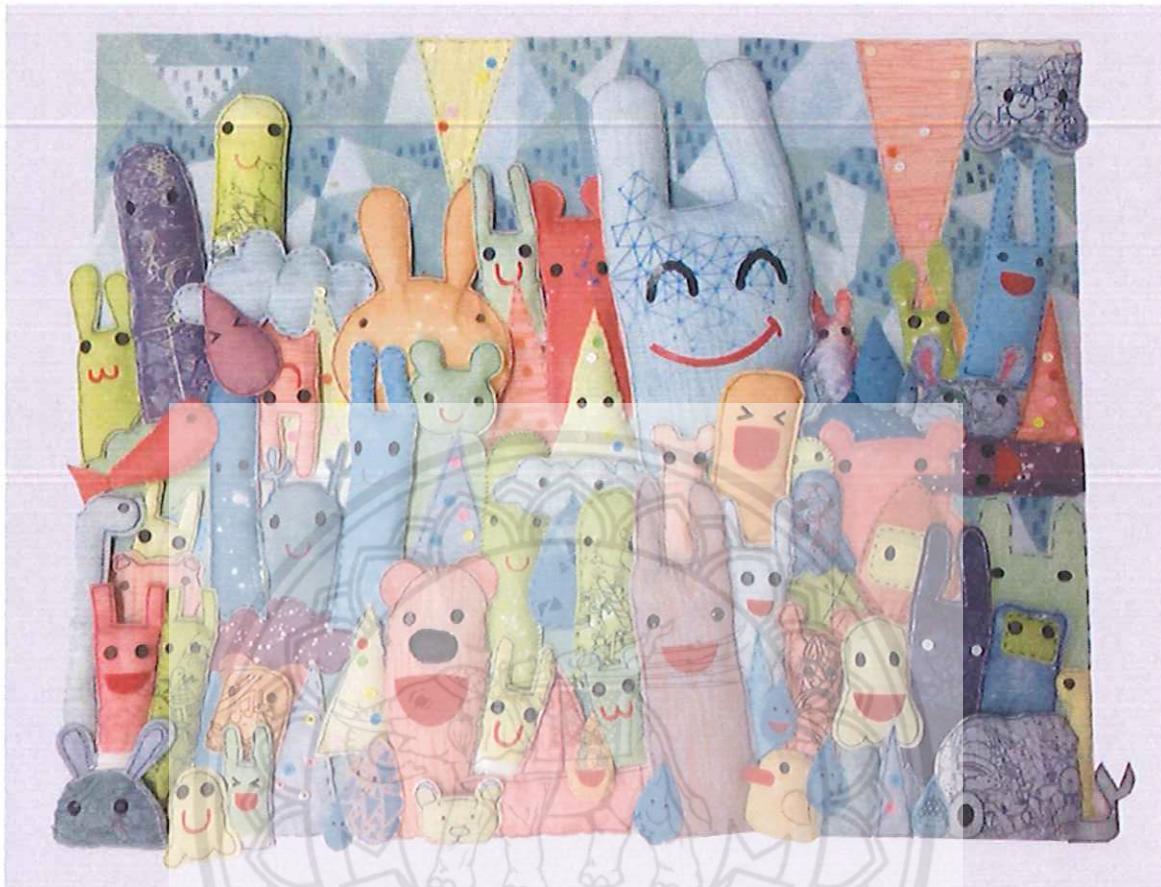
1. การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์สร้างผลงานด้วยแนวความคิด ที่ว่า ตุ๊กตาให้ความสนุก เป็นสำคัญ โดยภายในผลงานจะนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตุ๊กตา ด้วยรูปทรงตุ๊กตาที่เกิดจากการเย็บต่างๆไม่ว่าจะเป็นตุ๊กตาคน ตุ๊กตาสัตว์ ตุ๊กตาสิ่งของ เพื่อ ต้องการแสดงให้เห็นถึงความสนุกที่ผู้สร้างสรรค์เคยได้รับจากการเล่นตุ๊กตาเหล่านั้น เนื่องจาก ต้องการแสดงให้เห็นถึงความสนุก ผู้สร้างสรรค์จึงใช้สีสันที่สดใสและใช้รูปทรงของตุ๊กตาที่ หลากหลาย ในเรื่องของการจัดองค์ประกอบ ได้จัดองค์ประกอบแบบอิสระ โดยไม่คำนึงถึง ความหมายของรูปทรงนั้นๆ เพราะต้องการเน้นความสนุกแบบที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะถ่ายทอด โดยสร้างสรรค์ผลงานจำนวนห้าหมื่น 6 ชิ้น ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์สีผสม โดยการตัดเย็บผ้า เป็นตัวตุ๊กตา และนำมาทำลวดลายด้วยกระบวนการภาพพิมพ์ ซึ่งกระบวนการเป็นการค้นหา เอกลักษณ์เฉพาะตัว และเป็นการทำทดลองกลวิธีใหม่ๆ ที่จะใช้ในการพัฒนาเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ ต่อไป

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์เกิดปัญหาในการทำงานคือ ขั้นตอนในการทำงานมี ความล่าช้า เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ไม่มีความชำนาญในเรื่องการตัดเย็บผ้า จึงต้องศึกษาและทดลอง การเย็บผ้าแบบต่างๆ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติงานจริง อีกทั้งในขั้นตอนการทำงานในกระบวนการภาพ พิมพ์แต่ละขั้นตอนต้องใช้ระยะเวลา ทำให้กว่าจะได้ผลงานแต่ละชิ้น ต้องใช้เวลานานพอสมควร

จากการได้รับรู้ปัญหาการสร้างสรรค์และได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว ผู้สร้างสรรค์จึงเกิด การพัฒนาผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา ระยะเวลา และ ได้นำไปปรับปรุงในผลงานศิลปะนิพนธ์ต่อไป



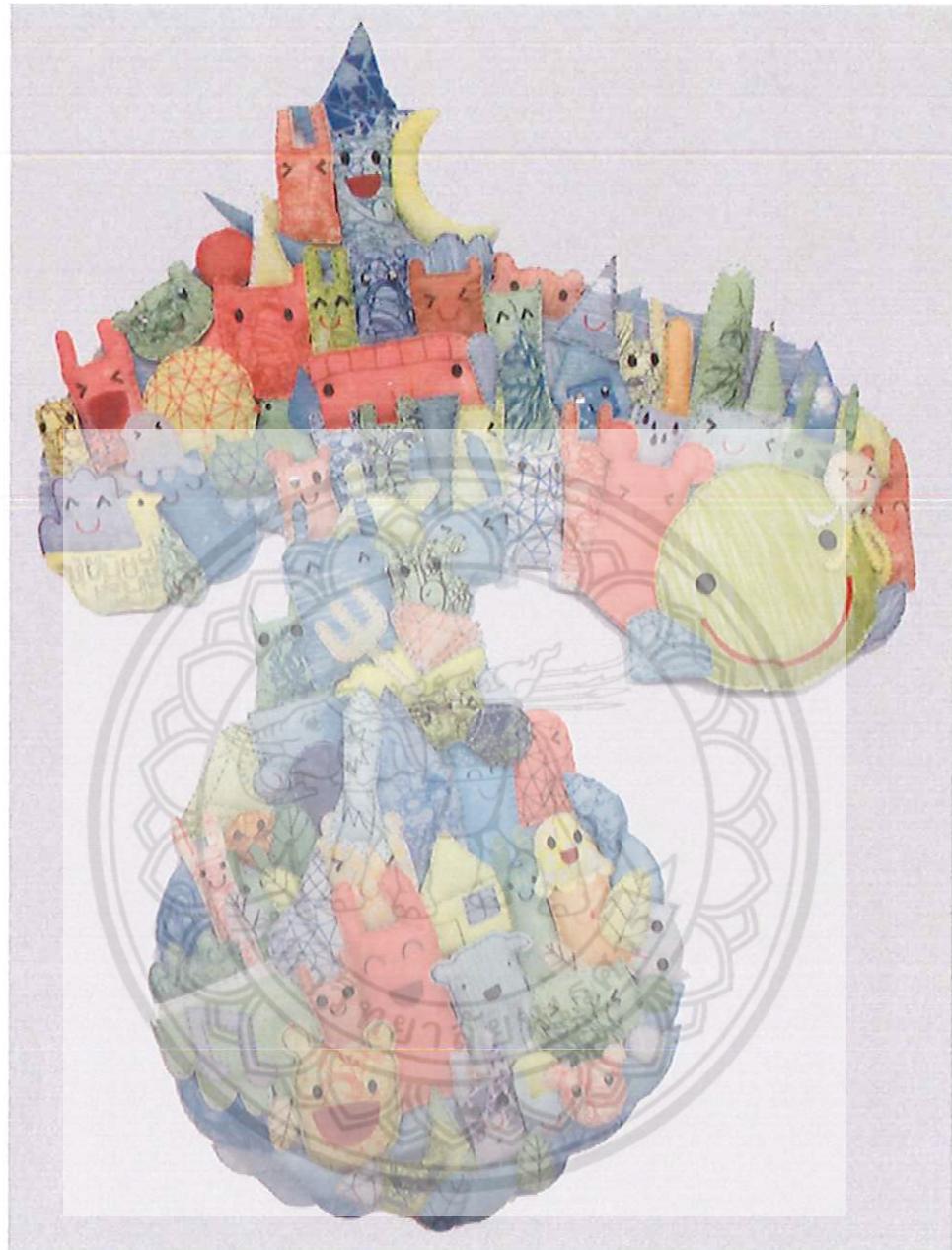


ภาพประกอบที่ 8

ชื่อผลงาน ความสุขและตุ๊กตา 1

กลิวิชี พิมพ์สื่อผสม

ขนาด 70 x 90 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 9
ชื่อผลงาน ความสุขและตุ๊กตา 2
กลวิธี ภาพพิมพ์สื่อผสม
ขนาด 85 x 120 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 10

ชื่อผลงาน ความสุขและตู้กตา 3

กลวิธี ภาพพิมพ์สีอ่อนสม

ขนาด 100 x 100 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 11

ชื่อผลงาน ความสุขและตุ๊กตา 4

กลวิธี ภาพพิมพ์สีoffset

ขนาด 50 x 100 เซนติเมตร

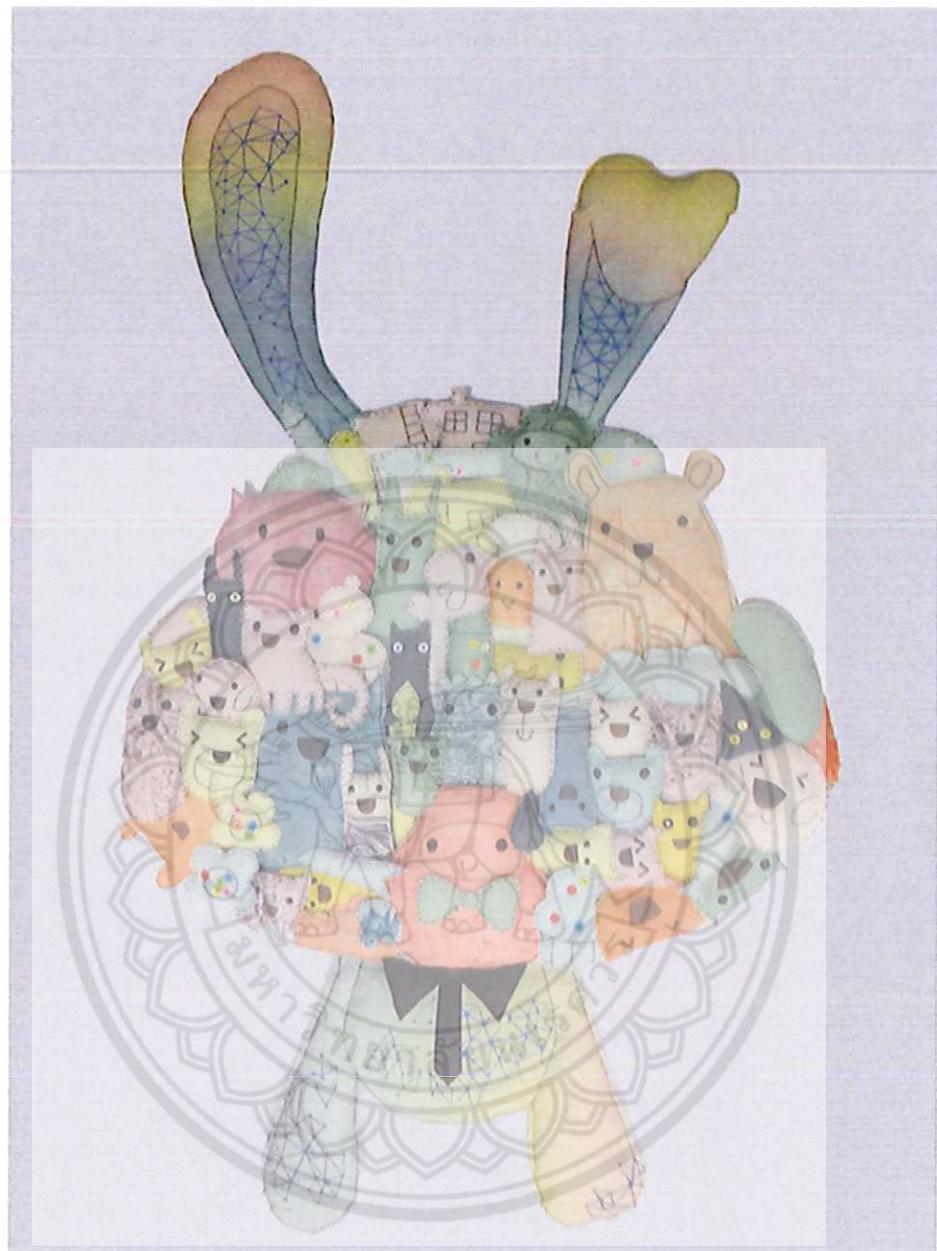


ภาพประกอบที่ 12

ชื่อผลงาน ความสุขและตึกตา 5

กลวิธี ภาพพิมพ์สีผสม

ขนาด 75 x 110 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 13

ชื่อผลงาน ความสุขและตุ๊กตา 6

กลวิธี ภาพพิมพ์สีoffset

ขนาด 70 x 110 เซนติเมตร

2. การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์พัฒนามาจากผลงานก่อนช่วงศิลปะนิพนธ์ โดยการนำเทคนิควิธีการในกระบวนการภาพพิมพ์สื่อผสมมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 3 ชิ้น เป็นผลงานชื่อ ความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ โดยผลงานทั้ง 3 ชิ้นใช้เทคนิคในกระบวนการภาพพิมพ์ คือ Silkscreen และ Woodcut ผสมการตัดเย็บด้วยผ้า แต่ในผลงานชุดนี้มีการปรับแนวความคิดให้สอดคล้องกับเนื้อร่องมากขึ้นโดยการนำเสนocommunityที่ได้รับจากการเล่นตุ๊กตาผ่านความทรงจำในวันวาน ในวันที่ผู้สร้างสรรค์ยังเป็นเด็ก เพราะในวัยเด็กผู้สร้างสรรค์มีความผูกพันกับตุ๊กตามากกว่าปัจจุบัน และในวันนั้นตุ๊กตาที่ได้เล่นส่วนใหญ่พ่อและแม่จะนำมาให้ผู้สร้างสรรค์ได้เล่น ผู้สร้างสรรค์จึงนำภาพความทรงจำเหล่านั้น มาพัฒนาให้เป็นผลงานชุดนี้ โดยยังใช้สีสันที่สดใส ใช้วูปทรงของตุ๊กตาที่หลากหลาย และยังคงแสดงถึงความสุขความสนุกในผลงานเช่นเคย

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ได้วูปแบบแนวความคิดมาจากผลงานก่อนช่วงศิลปะนิพนธ์ โดยการใช้วูปทรงที่อิสระมาเป็นวูปทรงของผลงานเนื่องจากต้องการแสดงให้เห็นถึงความเพ้อฝัน มีการเพิ่มที่ว่างในวูปทรงของผลงานเพื่อไม่ให้ผลงานดูอืดอัดจนเกินไป การใช้สีจะใช้สีพาสเทลเป็นหลักเพื่อให้เนื้อก็องความทรงจำ ลดลายในผลงานจะให้เส้นมากขึ้นแต่ยังเพื่อให้ผลงานดูสนุกขึ้น

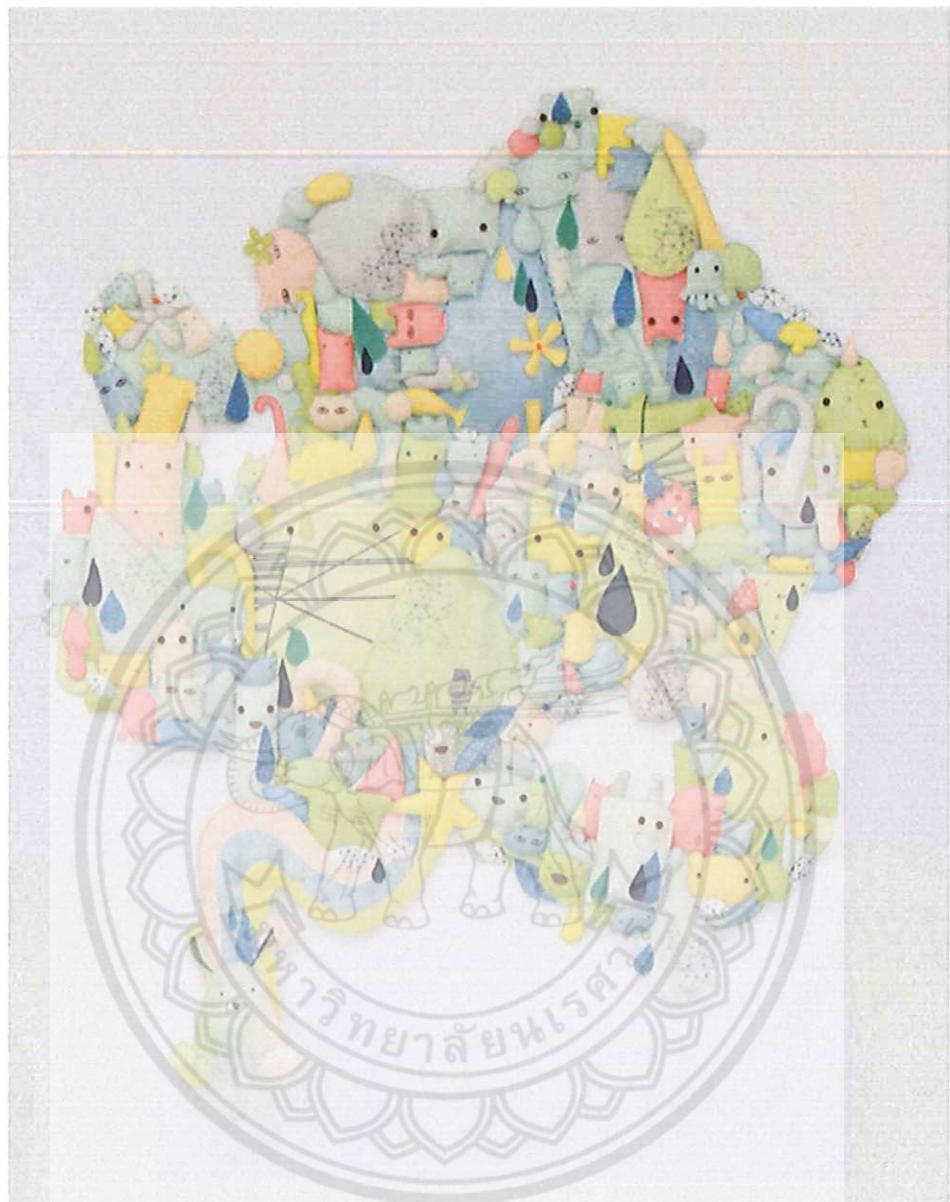
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

จากผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นแรกที่เป็นวูปทรงอิสระ ผลงานชิ้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์จึงทำวูปทรงของผลงานชิ้นนี้เป็นวูปทรงที่มีแรงบันดาลใจจากของเล่นในวัยเด็ก และวูปทรงที่นำมาใช้คือวูปทรงรถของเล่น ในผลงานชิ้นนี้มีการใส่รายละเอียดของลวดลายในผลงานมากขึ้น ใช้สีที่สดใสกว่าเดิม เพื่อต้องการให้ผลงานดูสนุกและให้ย้อนถึงของเล่นที่เคยได้เล่นในวัยเด็ก

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

จากผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1,2 ผลงานสร้างสรรค์ได้พัฒนาวูปแบบของผลงานชิ้นที่ 3 ให้สมบูรณ์มากที่สุด โดยในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำวูปทรงของเครื่องบินที่เป็นของเล่นที่เล่นบ่อยที่สุดในวัยเด็กมาเป็นวูปทรงในการออกแบบ สีที่ใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นสีที่สดใสและอบอุ่นรายละเอียดของลวดลายมีมากขึ้น มีวูปทรงของตุ๊กตาต่างๆมากขึ้น เสมือนผลงานชิ้นนี้เป็นรุ่กุ่นความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ไว้ ซึ่งในผลงานยังคงความสนุก ความสุข แบบที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะถ่ายทอด

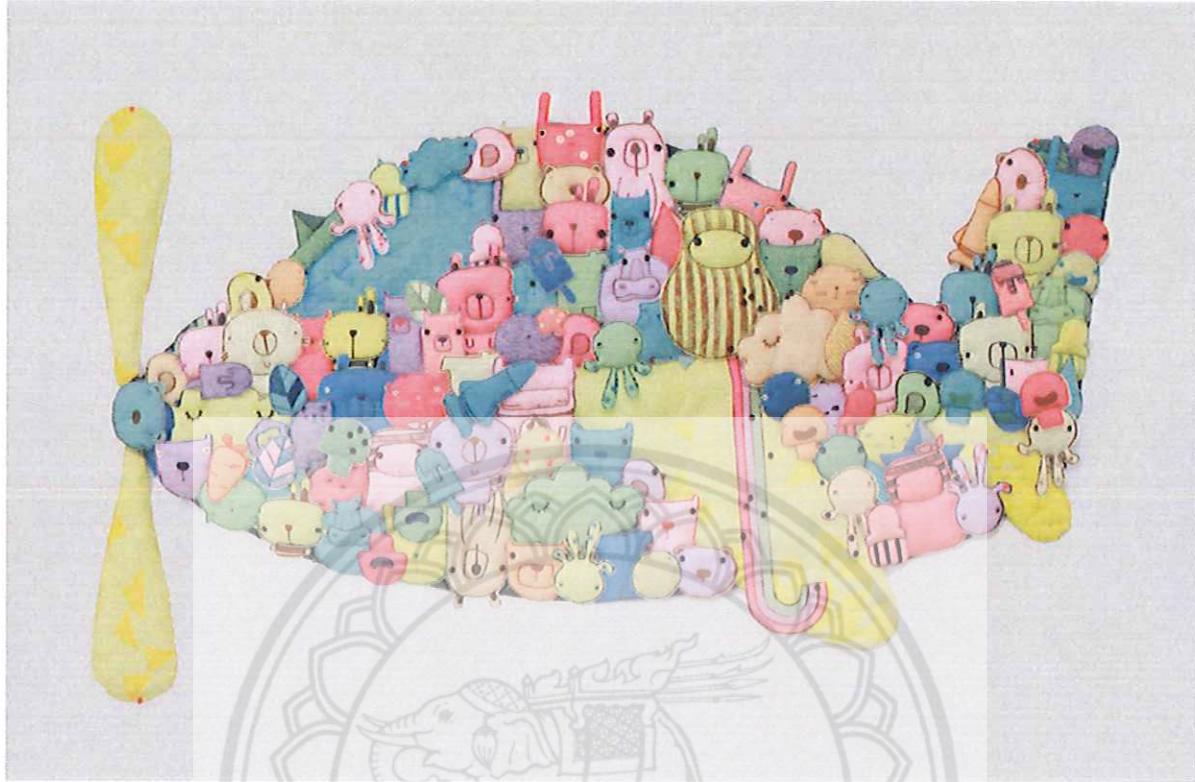




ภาพประกอบที่ 14
ชื่อผลงาน ความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ 1
กลวิธี ภาพพิมพ์สีอ่อนสม
ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 15
ชื่อผลงาน ความทรงจำอันสดใสริมวัยเยาว์ 2
กลวิธีภาพพิมพ์สีอffset
ขนาด 110 x 165 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 16
ชื่อผลงาน ความทรงจำอันสดใสในวัยเยาว์ 3
กลวิธี ภาพพิมพ์สีอffset
ขนาด 110 x 185 เซนติเมตร

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ ความสนุกจากตึกตา ในชุดนี้ เป็นผลงานทัศนศิลป์ ที่มีเนื้อหา แนวคิดเกี่ยวกับความประทับใจจากความสนุกในวันวานที่ผู้สร้างสรรค์ได้เล่นตึกตาต่างๆ ซึ่งเป็นความประทับใจที่ผู้สร้างสรรค์ไม่อาจลืมเลือนได้ เพราะตึกตาเป็นหนึ่งในความทรงจำดีๆ ของผู้สร้างสรรค์ที่เมื่อไหร่ก็ตามที่ผู้สร้างสรรค์นึกถึง ก็จะทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความสุขทุกครั้ง โดยถ่ายทอดออกมาน่าสนใจ ผลงานภาพพิมพ์สีคอมสมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อต้องการแสดงถึงความคิด ทัศนคติในแบบ(สุขุมิยม) และให้คุณค่าความงามด้านจิตใจ เป็นผลงานสุขนำภูมิรวมที่ยกกระดับความคิด สดใสน่าญาญ และจิตใจ

จากแนวความคิดที่กล่าวมา ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานที่ฝ่านกระบวนการคิด การทดลอง และการเรียนรู้ ทำให้ได้เป็นผลงานศิลปะขึ้น เริ่มตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูล การทำภาพแบบร่าง การขยายผลงานจริง และจากลำดับขั้นตอนดังกล่าว ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รู้ถึงกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน และเข้าใจกระบวนการทำงานและวิธีคิดงานสร้างสรรค์ โดยผลงานที่ได้นั้น ก็นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่ลักษณะเฉพาะตัว

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นบทสรุปที่ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ โดยผู้สร้างสรรค์คาดหวังว่าสิ่งที่แสดงออกไปจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดที่แสดงออกมาน่าสนใจ ศิลปะ อีกทั้งเพื่อเป็นการทำทดลองกลวิธีใหม่ๆ ในการพัฒนาผลงานต่อไปในภายภาคหน้า

บรรณานุกรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ชลุด นิมสेमอ, (2539), องค์ประกอบศิลปะ, กรุงเทพ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิชจำกัด.
นิวกลม (นามแฝง). สาระภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : KOOB, 2555.
กำจรา สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช, 2520.

อ้างอิงจากอินเตอร์เน็ต

<http://th.wikipedia.org/wiki/dolls>

<http://thaialldolls.wordpress.com/2012/07/12/history-dolls/>

<http://www.saengdao.com/view.php?menu=menu2&body=detail2&tid=95&type>

<http://www.pinterest.com/pin/139189444708394500>

<http://www.pinterest.com/pin/124130533451245798>

<http://www.chaarts.com/article20making.html>



ประวัติผู้ทำศิลปะนิพนธ์

ชื่อ-สกุล นางสาวฐิติภรณ์ พันธุ์สวารค์
 เกิด 10 พฤษภาคม พ.ศ.2535
 ที่อยู่ 32 หมู่ 2 ต.ดอนทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
 โทร 055-295137, 090-6874576
 E-mail kayeng_tongsung@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2539 โรงเรียนอนุบาลดอนทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
 พ.ศ.2541 โรงเรียนประถมดอนทอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
 พ.ศ.2547 โรงเรียนเขนตั้นไกลาส พิษณุโลก อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
 พ.ศ.2550 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเหนือ อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
 พ.ศ.2553 สาขาวิชาออกแบบหัศศิลป์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร อ.เมือง จ.พิษณุโลก
 65000